

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

பிப்ரவரி 2006 ஜீவியம் 11 மலர் 10

இம்மாத மலரில்.....

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
இம்மாதச் செய்தி	2
எங்கள் குடும்பம் II	3
லைப் டுவைன்	32
அன்பர் கடிதம்	38
அஜெண்டா	39
யோக வாழ்க்கை விளக்கம் V	41
சமர்ப்பணமும் சரணாகதியும்	45
Spiritual Values Of Work	63

கதை, கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள்
யாரையும் குறிப்பிடுவன அவ்வ.
வருடச் சந்தா ரூ.60/-

ஜீவியத்தின் ஓசை

☆ பயனற்ற பிடிவாதம்
பயங்கரவாதம்.

☆ பாசமும், பொருளும்
பயனற்றுப் போவது
ஞானம்.

☆ இயற்கையின் செயல்
இறைவனின் திறம்.

☆ விவரம் தெரிய காலம்
தேவை.

☆ சூட்சும நம்பிக்கை
அகத்தில் தரிசனம்.

இம்மாதச் செய்தி

யாருக்குத் துரோகம் செய்தாலும்
அது அன்னைக்குச் செய்த துரோகம்.

எங்கள் குடும்பம் II

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி.....)

தாயார் - அவன் (வேலு) நல்லவன். அவன்மூலமாகக் கெட்டசெய்தி வாராது:

- ☆ பொதுவாகக் கருவியும், காரியமும் ஒன்றாக இருக்கும். கோர்ட் செய்தி வக்கீல்மூலமாகவும், அட்மிஷன் பிரின்ஸ்பால் மூலமாகவும், மார்க்கட் செய்தி வியாபாரிமூலமாகவும் வரும். மாறி வருவதும் உண்டு. நல்லசெய்தி நல்லவர்மூலமாகவும், கெட்டசெய்தி கெட்டவர்மூலமாகவும் வருவது வழக்கம்.
- ☆ கெட்டசெய்தி நல்லவன்மூலம் வந்தால் நம்மைப் பாதிக்காது.
- ☆ நல்லசெய்தி கெட்டவன்மூலம் வந்தால் பலன் தாராது.
- ☆ நல்லசெய்தி மிகப்பெரிய நல்லதானால் கெட்டவனுடைய கெட்ட எண்ணத்தைமீறி அவன்மூலமாக வரும்.
- ☆ கெட்டசெய்தி நல்லவன்மூலமாக வந்தால் அன்னை அவனிடம் உள்ள நல்லதுமூலம் செயல்படுகிறார்எனப் பொருள்.
- ☆ கெட்டசெய்தியை நல்லவர் கொண்டுவந்தால் அவர்கள் உள்ளூற கெட்டவராவர்.
- ☆ செய்தி நல்லதா, கெட்டதா, கொண்டுவருபவர் நல்லவரா, கெட்டவரா என்பவற்றை எல்லாம்மீறி, எந்தச் செய்தி எவர்மூலம் வந்தாலும், அதை நல்லதாக மாற்றும் திறன் அன்பர்க்குண்டு.
- ☆ பெரியகுற்றம் செய்தவனுக்கு வாரண்ட் வந்தது. வாரண்ட்டை இரத்து செய்ய, போட்டவரையே அணுகினான். அவன் பழக்கம் அவருக்குப் பிடித்தது. அவர்கள் நண்பர்களானார்கள்.

- ☆ வருவதை மனம் ஏற்றால் நல்லதா, கெட்டதானைப் புரியும். வருவதை சைத்தியப்பருஷன் பெற்றால், கெட்டதும் நல்லதாகும்.
- ☆ வேலு நல்லவன். அவன்மூலமாக வரும் செய்தி நல்லதாக இருக்கும், அப்படியிருந்தது.
- ☆ அடியாள் தலைவனுடைய தம்பி வக்கீல், கெட்டவன். அவன்மூலமாக கெட்டசெய்தி வந்தது. சூழல் கனத்ததானதால் அவனுடைய கெட்ட எண்ணத்தைமீறி நல்லதாக முடிந்தது.
- ☆ பார்ட்னர் நல்லவர், power project அவர்மூலம் வருகிறது.
- ☆ பெண்ணுடைய தோழி நல்லவள். அவள் நல்லபடியாக முடிந்த செய்தியைக் கொண்டுவருகிறாள்.
- ☆ பெரியவன் மட்டமானவன். சிறியவனுடன் போட்ட பந்தயத்தில் தோற்றதை ஏற்க மனமில்லாதவன். அவனுக்கும் சிறியவன்மூலம் டிகிரி திரும்பவருகிறது.
- ☆ Pride & Prejudice கதையில் ஜேன்மூலம் எலிசபெத் பெறும், கெட்ட செய்தி ஜேன் நல்லவள்என்பதால் முடிவில் நல்லபடியாயிற்று.

தாயார் - அவசியம் செய்யவேண்டும், மனம் இப்பெரிய சாதனையைவிடப் பெரியது. மனம் அன்னையை ஏற்றால், சரணாகதியை ஏற்றால், அல்லது அன்னை கோட்பாடுகளை ஏற்றால், அவை மேற்சொன்னவற்றை விடப் பெரியது. மனம் உலகத்தைத் தன்னுட்கொண்டது. அதை நாம் வெல்ல முடியும், அவசியம்:

- ☆ தமிழ்நாட்டில் 5 பெரிய ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டி, அதில் ஒரு பகுதி இலவசச் சிகிச்சை செய்து Magsaysay Award மாக்ஸேஸே விருதுபெற்றது பெருஞ்சாதனை. அதற்கு ஆசிய நோபல்பரிசுஎனப் பெயர். அதைச் செய்தவர் அன்னை பக்தர். அவர் அளவுகடந்த

தம்முடைய திறமையால் சாதித்தாலும், அன்னைஅருள் அவர்மூலம் செயல்பட்டது.

- ☆ மனம் பெரியது. மனம் உலகை சிருஷ்டித்ததுஎன்பது இந்திய மரபு. சத்தியஜீவியம் உலகை சிருஷ்டிக்க மனம் கருவியாகிறதுஎன்பது ஸ்ரீ அரவிந்தம். நாம் மனத்துள் இருப்பதால் மனத்திற்கு நாம் அடிமை. மனம் நமக்குக் கட்டுப்பட்டது. நரிக்குறவனுக்குத் தன் வாழ்வு தாழ்ந்தது எனப் புரியாது. அவன் மகன் படித்து நாகரிகம் பெற்றால் - அவனுடைய வாழ்வைவிட்டு வெளியேறினால் - தகப்பனார் வாழ்வு நிலை தெரியும். அதுபோல் மனத்தை நாம் அறியமுடியாது. மனத்தை நாம் அறிய நாம் மனத்தைவிட்டு வெளியேறவேண்டும். சத்தியஜீவியம் போய்ச் சேரவேண்டும். மனம் அன்னையை ஏற்றால், நாம் மனத்தை விட்டு வெளியேறலாம்.
- ☆ நாம் வாழ்க்கையில் வாழ்கிறோம். அதாவது வாழ்வின்னுள் இருக்கிறோம். அதனால் வாழ்வுக்குக் கட்டுப்படுகிறோம். கவி - வால்மீகி, காளிதாசன், வியாசர், ஷேக்ஸ்பியர்போன்றவர்கள் - வாழ்வைக்கடந்தவர்கள். அதனால் வாழ்வு தன் இரகச்யங்களை அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறது. மனம் வாழ்வைவிட உயர்ந்தது. ரிஷி மனத்தைக்கடந்து, ஆத்மாவை அடைவதால் அவருக்கு மனத்தின் திறமைகள் அனைத்தும் தெரிகின்றன.
- ❖ அன்னையை ஏற்பதுஎன்றால் மனத்தைக்கடப்பதாகும்.
- ❖ மனத்தைக்கடந்தால், மனத்தை முழுமையாக அறியலாம்.
- ❖ மனத்தை முழுமையாக அறிந்தால், மனம் நமக்குக் கட்டுப்படும்.
- ❖ மனம் நமக்குக் கட்டுப்பட்டால், மனத்திற்குட்பட்ட வாழ்வு கட்டுப்படும்.
- ❖ மனம் கட்டுப்பட்டால் உலகமே நமக்குக் கட்டுப்படும்.
- ❖ அவை ஆன்மீகஉலகின் சாதனை.
- ❖ ஐடஉலகில் - நிஜஉலகில் - 5 ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுவதென்ற சாதனையைப்பொருத்தவரை மனம் கட்டுப்படுவதைவிடப் பெரியது.

- ❖ மனம் கட்டுப்படுவது உலகமே கட்டுப்படுவதானாலும், அத்திறன் ஐடஉலகுக்கு வந்தால்தான் பலன் தரும்.
- ❖ அறிவது வேறு, பெறுவது வேறு.
- ❖ அறிவது, பெறுவதற்குப் பயன்பட நாம் அறிந்ததை உடலில் வெளிப்படுத்தவேண்டும்.
- ❖ கோப்படக்கூடாது என அறிவோமானால், கோபம் வரக்கூடாது. கோபம் வாராவிட்டால் உணர்வு அறிவை வெளிப்படுத்துகிறது எனப் பொருள். மனம் கோபம் கூடாது என அறிந்து, உணர்வில் கோபம் எழாதபொழுதும், கை தானே எழுந்து அடிக்க முயலும். அப்படி முயல்வது உடல் அறிவை ஏற்கவில்லை எனப் பொருள். உடலும் அறிவை ஏற்றால், அது 5 ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுவதை விடப் பெரியது. உலகம் உண்மையிலேயே அந்த அறிவுக்குக் கட்டுப்படும். அது யோகச்சாதனை.
- ☆ அன்னை பாரிசிலிருக்கும்பொழுது ஒருவர் கீதையைக் கொடுத்துப் படிக்கச் சொன்னார். கீதை, 'தெய்வம் உள்ளிருக்கிறது' எனக் கூறிற்று. "சூறாவளிபோல் நான் உள்ளே சென்றேன். ஓராண்டில் (inner Divine) உள்ளே தெய்வத்தைக் கண்டேன்" என்கிறார் அன்னை.
- ☆ அன்னை நெஞ்சிலிருக்கிறார் என நாம் கேட்டால்,
 - ❖ உடனே அதை நமக்கு வேண்டியவர்க்குச் சொல்கிறோம்.
 - ❖ நமக்கு வேண்டியவர் அனைவருக்கும் சொல்லும்வரை நாம் ஓய்வதில்லை.
 - ❖ Aspiration ஆர்வம் செய்வதிலிருந்தால் தெய்வத்தைக் காணலாம்.
 - ❖ நமக்கு ஆர்வம் சொல்வதிலிருக்கிறது, செய்வதில்லை.
 - ❖ அப்படிப் புயலாக உள்ளே சென்றதால் அன்னைக்கு ஓராண்டு ஆயிற்று.
 - ❖ உள்ளே தெய்வத்தைக் கண்டவன் ஜீவன்முக்தன்.

- ❖ ஜீவன்முக்தன் அடுத்த பிறப்பில் பழுத்தது காம்பு உதிரும்வரை உலகிலிருக்க ஒரு ஜென்மமாகிறது.
- ❖ ஜீவன்முக்தன் பெரியசித்தி, பல ஜென்மங்களில் பெறுவது.
- ❖ ஜீவன்முக்தன் காண்பது சாட்சிப்புருஷன் - வளராத ஆன்மா.
- ❖ பூரணயோகி தேடுவது வளரும்ஆன்மா.
- ❖ நாம் வீடு கட்டும்பொழுது மழைக்காகக் கொஞ்சநாள் ஒத்திப் போடுகிறோம். கொத்தனார் வரவில்லை, நமக்கு உடம்பு சரியில்லை, சிமெண்ட் கிடைக்கவில்லை, பணமில்லை என ஒத்திப்போட்டு 1 வருஷத்தில் வீட்டை முடிக்கிறோம்.
- ❖ ஏதோ காரணத்திற்காக ஒரு முறையும் ஒத்திப்போடவில்லை என்றாலும் வீட்டை 1 வாரத்தில் கட்டமுடியாது. 1 மாதத்திலும் முடியாது. சிமெண்ட் தளம் போட்டால் 22 நாட்கள் காத்திருக்க வேண்டும். வேகமாகச் சுவரைக் கட்டினால் சுவர் வளைவாக இருக்கும். (Minimum physical Time) தவிர்க்க முடியாத குறைந்தபட்ச நேரத்தை மேலும் சுருக்கமுடியாது. அது உள்ளே தெய்வத்தைக் காண 1 வருஷமாகும். மற்றவர்க்கு ஒரு ஜென்மமாகும். அருள் அதையும் தபஸ்விக்குத்தக்கவாறு மாற்றும். சத்தியஜீவியசக்தியை முழுமையாக ஏற்பவருக்கு 30,000 ஆண்டுகள் 30 ஆண்டுகளாகச் சுருங்கும் என்கிறார் பகவான். விஷ்ணு லீல மௌனத்தை பகவானுக்குப் பயிற்றுவித்தபொழுது 3 நாட்களில் அது பகவானுக்குப் பலித்தது. லீல மௌனம் பலிக்கும் என்றபொழுது பக்தி, ஆர்வம் வரும் என நினைத்தாராம். பகவானுக்கு 3 ஆம் நாள் அக்ஷரப்பிரம்மம் பலித்தது. 'மகாத்மா' என்ற காவியத்தில் அதன் நாயகன் ராஜயோகத்தை 3 நாட்களில் செய்ததாக பகவான் கூறுவது தாம் செய்ததைக் கூறுவதாகும். ராஜயோகத்தை ஆயிரத்திலொருவரே ஆரம்பிக்க முடியும். 3 நாட்களிலும் செய்யமுடியும். பகவானுடன் அன்னை

போல் இரண்டறக்கலந்தால் அந்த பக்தருக்கு பகவானுக்குப் பலித்தது பலிக்கும்என்பது பகவான் அன்பர்கட்கு அளிக்கும் வரம்.

- ✽ நமக்கு ஆர்வம் சித்தியில் இல்லை. வாழ்வில், வீடு கட்டுவதில், கல்யாணம் செய்வதில், பெரிய வேலைக்குப்போவதில், பிரபலம் அடைவதில் இருக்கிறது. யாருக்கு எதில் ஆர்வமிருக்கிறதோ, அது பலிக்கும். அன்னையை ஏற்பது சரணாகதியை ஏற்பதுஎனில் புயலாக உள்ளே சென்று அன்னையை அடைய முயல்வது.
- ✽ இந்தக் குடும்பத்தில் பெரியதாக ஏதாவது நடந்தால் அனைவரும் அன்னையைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். அடுத்த நாள் தங்கள் சுபாவப்படி நடப்பார்கள்.
- ✽ குறாவளியாக உள்ளே போக, சுபாவத்தை மேலே விழுந்த தேள்போல உதறவேண்டும். நமக்குச் சுபாவம் இதமாக இருக்கிறது. அன்னை பேசுவதற்கு முக்கியம்.
- ✽ பிரபலமாக வேண்டும், பெருஞ்செல்வம் தேடவேண்டும் என்பவற்றுள்ளும் தீவிரமிருப்பதில்லை. நினைப்பு தீவிரமாக இருக்கும். செயலில் தீவிரமிருக்காது.
- ✽ சுபாவம் செயலில் தீவிரமாக உள்ள இடம் "நாம்"என்பது. அதை 30 வகைகளாக "The Mother"என்ற நூலில் எழுதுகிறார்.
 - ☆ அவ்வரிசையின் தலைப்பில் desire, demand வருகின்றன. ஆசை, அடித்துக்கேட்பது நமக்குத் தீவிரம் தருவது.
 - ☆ தான் சம்பாதிப்பதைவிட பிறர் கெட்டுப்போவதில் கைதட்டிச் சிரிக்கும் ஆர்வம் அவற்றுள் முதன்மையானது.
 - ☆ நம் செயலிலோ, சொல்லிலோ, நினைவிலோ அது இருந்தால், நமக்கு உள்ளுறை தெய்வத்தைத் தேடுவதில் ஆர்வம் இருக்காது.
 - ☆ அதற்கு மாற்று நல்லெண்ணம்.

- ☆ எனக்கு வரும் அதிர்ஷ்டம் மற்றவருக்கெல்லாம் முதலில் வரட்டும், முடிவாக எனக்கு வரட்டும்என்ற எண்ணமே பலருக்கு ஒத்துவாராது. அது அதிர்ஷ்டம் நிச்சயமாக நம்மைத் தேடிவரும் வழி.
- ☆ அன்னை உள்ளே தெய்வத்தைத் தேடிப்போனதுபோல் நாமும் போனால் ஓராண்டில் நமக்கும் பலிக்கும்.
- ☆ பகவான் சுதந்திரத்தைவிட்டு யோகத்தை நாட வேண்டியதா-யிற்று. அன்னை பகவானை - தம் கிருஷ்ணாவை - தேடிக்கொண்டிருந்ததால், அவர் எதையும் விட்டுவிட்டு வரவேண்டியதில்லை.
- ☆ 'அன்னை சத்தியஜீவியத்தில் நேராக நுழைந்தவர், நான் கொல்லைப்புறமாக வந்தேன்'என்று பகவான் கூறுவதன் காரணம் அதுவே.
- ☆ The Motherஇல் உள்ள 30 குறைபாடுகளை விலக்க அவற்றிற்கு நேர்எதிரான குணங்களை மேற்கொள்வதே குறைந்தபட்சம் நாம் செய்யக்கூடியது.
- ☆ சோம்பேறி சுறுசுறுப்பாய் நடக்க முயலுதல்; சந்தேகப்பிராணி சந்தேகத்தைப் பாராட்டாதது; பொறாமைக்காரன் எவர்மீது பொறாமைப்படுகிறானோ அவருக்கே உதவிசெய்வது, சேவை செய்வது; அடித்துத் தம் உரிமையைக் கேட்பவர், உரிமையைக் கேட்காமலிருப்பது; ஆசையுள்ளவர் ஆசையை மனத்திலும் அனுமதிக்காதது; புரியவேண்டும்என்ற நிலையில் அதை விலக்கி மௌனத்தை நாடுவது; நம் அபிப்பிராயத்தை வெளியிடாத பழக்கம்; நம்ப மறுப்பதை நம்ப முயல்வது; போன்றவை நாம் ஏற்கவேண்டிய கட்டுப்பாடாகும்.

தாயார் - மனம் இடம்கொடுக்காதது தெரிவதும், இடம்கொடுப்பது தெரிவதும் ஒன்றே. இரண்டும் மனத்தை அறிவதே. மனம் புரிந்துகொண்டவை நடந்தன, புரிந்ததால் நடந்தன அல்லவா?

- ☆ மனம் புரிந்துகொள்ளாவிட்டால் குறைவாக நடக்கும், அல்லது நடக்காது. புரிந்தால் அதிகமாக நடக்கும். அன்னை செயல்பட மனம் புரிந்துகொள்வதும் தடை.
- ☆ புரிவது நடக்க உதவுவது எதனால்?
- ☆ பேனாவும், பேப்பரும் கருவிகள். நாம் ஒரு பக்கம் எழுதியதை 50 காப்பிகள் எடுக்க பேனாவும், பேப்பரும் உதவும். பேனாவைப் புரியாவிட்டால், எழுத முடியாது; காப்பி எடுக்க முடியாது; மேலெல்லாம் இங்கீக்காகும். பேப்பர் இங்கீக்கால் வீணாகும்; காப்பி எடுக்க வாராது. பேனாவையும், பேப்பரையும் அறிபவர் 50 காப்பிகளை அன்று எடுத்து முடிப்பார்.
- ✿ எந்தக் கருவி புரிகிறதோ அது பயன்படும்.
- ✿ Xeroxஎன ஒன்று வந்துள்ளதுஎனப் புரிந்தால், 50 காப்பிகள் எடுக்க 50 நிமிஷங்களாகும். செராக்ஸ் பெரும்பலன் தரும். அப்பலன் பெற நாம் பேனாவையும், பேப்பரையும் பயன்படுத்த முயலக்கூடாது. எழுத ஆசைப்பட்டால், செராக்ஸ் பயன்படாது.
- ✿ சிறியகருவியைவிடப் பெரியகருவி அதிகமாகப் பயன்படும்.
- ✿ சிறியகருவியை விட்டுக்கொடுக்காமல், பெரியகருவி பயன்படாது.
- ✿ உடலின் செயலைவிட உணர்வு பெரியது, மனம் உணர்வைவிடப் பெரியது.
- ☆ மௌனம் மனத்தைக்கடந்தது - முனி.
- ☆ திருஷ்டி அடுத்தது - ரிஷி.
- ☆ ஞானம் மேலும் உயர்ந்தது - யோகி.

- ☆ அஞ்ஞானத்தால் பாதிக்கப்படாத ஞானம் அடுத்த கட்டம் - தெய்வம்.
- ☆ வெளியில் உள்ள ஞானத்தைவிட உள்ளேயுள்ள ஞானம் உயர்ந்தது - சத்தியஜீவியம்.
- ☆ பகவான் நமக்குக் கூறும் முறை சரணாகதி.
- ☆ நாம் செய்வது அடுத்த அடுத்த உயர்ந்த கருவியை நாடுவது.
- ☆ பகவான் கூறுவது உள்ள கருவியை விட்டுக்கொடுப்பது.
- ☆ அடுத்த கருவியை நாடுவதைவிட உள்ளதை விட்டுக் கொடுத்தால் அதிகபட்சம் பலிக்கும்என்பது சரணாகதித் தத்துவம்.
- ☆ சரணாகதிக்கு எப்படி இந்த சக்தி வந்ததுஎன அறிவது உதவும்.
- ☆ அதை அறிய முயல்வதையும் சரணம்செய்வது சரணாகதி.
- ☆ சரணாகதி எப்படி அதிகபட்சத் திறன் பெறுகிறதுஎன்பதும், அதை அறிய முயல்வதைச் சரணம்செய்வதும் கடைசி கட்டத்திற்குரிய இரு எதிரான நிலைகள்.
- ✿ உள்ளதை விட்டுக்கொடுக்க அதிகவலிமை வேண்டும்.
- ✿ வலிமை இருப்பது உண்மையானால், வலிமைக்கு எளிமை அடங்கும்.
- ☆ ஒரு டீமில் கேப்டனாகும் தகுதியுள்ளவனை விலக்க மற்றவர் முயன்றால், அவன் போட்டியிட்டால் ஜெயிப்பான்.
- ☆ போட்டியிலிருந்து விலக அதிகதேரியம் தேவை.
- ☆ அப்படி விலகினால் பளிச்சென அவன் சிறப்பு அனைவருக்கும் தெரியும்.
- ☆ அனைவரும் அவனை நாடுவர்.
- ☆ இது சரணாகதியின் வலிமையை விளக்கும்.

- ☆ இதைப் புரியாமல் செய்தாலும் பலிக்கும்.
- ☆ புரிந்து பின்பற்றினால் அதிகமாகப் பலிக்கும்.
- ☆ புரிந்து பின்பற்றுவதைவிட புரிந்தபிறகு இந்த வலிமையைப் பயன்படுத்த மறுப்பது அதிகச்சிறப்பு. அவனுக்குக் கேட்டன் பதவியைவிட கல்லூரி மாணவத்தலைவன் பதவி தேடிவரும்.
- ☆ மனத்தின் திறமையை அறிவது மனம்.
- ☆ மனத்தின் திறமையை முழுவதும் அறிவது ஆத்மா.
- ☆ அறிந்தும் அதைப் பயன்படுத்த முன்வராதது ஆத்மாவின் சரணாகதி.
- ☆ மனத்தின் சரணாகதி ஆத்மாவுக்குரியது.
- ☆ ஆத்மாவின் சரணாகதி பரமாத்மாவுக்குரியது.
- ☆ சைத்தியப்புருஷன் பரமாத்மாவையும்கடந்தது.
- ☆ அந்த முடிவான சரணாகதியிலும் ஜீவன், ஜீவியம், சக்தி, ஆனந்தம் என்ற 4 நிலைகள் உள்ளன.
- ☆ சரணாகதி பூர்த்தியாக இந்த நான்கும் சரணடையப்பட வேண்டும்.
- ☆ நான்கும் சரணமானால் அகந்தை கரைகிறது.
- ☆ அகந்தை கரைந்தால் பிரபஞ்சத்தின் ஆத்மா வெளிவரும்.
- ☆ பிரபஞ்சஆத்மா வெளிவந்தபின் அது பிரபஞ்சத்தை சக்தி, ஆனந்தம்மூலம் அனுபவிக்கவேண்டும்.
- ☆ அதைக்கடந்தது பரமாத்மா.
- ☆ பரமாத்மா சித்தித்தபின் அதன் சுபாவம் திருவுருமாற வேண்டும்.
- ☆ சுபாவம் மனம், உணர்வு, செயலாலானது.
- ☆ அவை திருவுருமாறியபின் பூரணயோகம் பூர்த்தியாகும்.

- ☆ இவற்றை நம் அன்றாடச் செயலில் காண்பது வாழ்வையோகம் ஏற்பதாகும்.
- ☆ பொறுமையும், நிதானமும் பூரணயோகத்தின் பொக்கிஷங்கள்.

தாயார் - மனம் புரிந்துகொள்வது, மனம் விஷயத்தைப் புரிந்து கொள்வது, மனம் அன்னையைப் புரிந்துகொள்வது, மனம் விஷயத்தை அன்னைமூலம் புரிந்துகொள்வது அடுத்த அடுத்த கட்டங்களாகும்:

- ☆ கட்டங்கள் பகுதி, அவை மனத்திற்குரியவை; கட்டங்களைக் கடந்தது முழுமை.
- ☆ ரிஷிகள் சச்சிதானந்தம்என்பது கடவுள் என்றனர். கடவுள் சச்சிதானந்தமாக இருக்கிறார். நாம் அதைக் கண்டுபிடித்தோம்என அறிகிறோம். மனம் என்னஎன்று அறிந்தபின், மனத்திற்குக் கடவுள் சச்சிதானந்தமாகத் தெரிகிறார்என விளங்குகிறது.
- ✽ நாம் இருக்கிறோம் (exist). அதனால் கடவுள் existence சத் எனத் தெரிகிறார்.
- நாம் செயல்படுவதால் - சக்தி வெளிப்படுவதால் - கடவுள் (Force) சக்தியாய் 'சித்'எனத் தெரிகிறார்.
- நாம் ஆனந்தமாக இருக்கிறோம். அதனால் கடவுள் ஆனந்தமாகத் தெரிகிறார்.
- மனம் கடவுளைத் தன்னைப்போல் அறிவது சச்சிதானந்தம்.
- சச்சிதானந்தம் கடவுளில்லைஎன்றால் கடவுள்என்பது என்ன?
- நாம் நம்மை சச்சிதானந்தம்என அறிவதால், நாமே கடவுள். இன்று நாம் நம்மை சச்சிதானந்தமாக அறிகிறோம். நம் நிலை மாறினால் நாம் அறிவதும் மாறும். Quest of God is quest of Self-awareness. தன்னையறிவது ஞானம்.

- ❖ நாம் விஷயத்தைப் புரிந்துகொள்ளலாம். அன்னையைப் புரிந்து கொள்ளலாம். விஷயத்தை அன்னைமூலம் அறியலாம். முடிவில் அத்தனையும் நாம் நம்மைப் பல ரூபங்களாக அறிவதேயாகும்.
- ❖ இவற்றிற்கெல்லாம் முடிவுஎன்று ஒன்றுண்டா?
- ❖ பிரம்மம் தன்னை சிருஷ்டியில் ஆன்மாவாக - வளரும் ஆன்மாவாகக் - கண்டு ஆனந்தம் பெற சிருஷ்டியை நாடியது.
- ❖ நாம் நம்மை சச்சிதானந்தமாக, பிரம்மமாக, பிரம்மஜனனமாக அறிவது முடிவான நிலையில் 3 கட்டங்கள்.
- ❖ நாடுவதே பிரம்மஜனனம் என்றால், அது வந்தபின் அதுவே இலக்கு, இலட்சியம், முடிவு.
- ❖ குடும்பம் நடத்துபவன் இந்த ஞானம் பெற்றால் - ஞானம் சித்தியாகாது - அவன் தான் செய்யும் காரியங்களை அந்த நிலையில் அதிகபட்சத் திறமையுடன் செய்வான்.
- ❖ ஜில்லா கோர்ட் வக்கீல் இந்த ஞானம் பெற்றால் அவர் ரிஷியாகவோ, ஸ்ரீ அரவிந்தராகவோ ஆகலாம். அவர் உலகம் கோர்ட். இன்று தினசரி ரூ.1000/- பீஸ் பெறுபவரானால் அவருக்கு இந்த ஞானம் பிரம்மத்தைச் சித்திக்கிறது என்றால் அவருடைய பிரம்மம் கோர்ட், பீஸ், திறமை. அவர் திறமை உயர்ந்து ஹைகோர்ட்டில் வேலை செய்து தினமும் லட்ச ரூபாய் பீஸ் பெறுவார்.
- ☆ பிரம்மஞானம் வாழ்வில் பதவியாய், பணமாய், திறமையாகப் பலிக்கும்.
- ☆ அவர் யோகத்தை நாடுவதும், வாழ்வை நாடுவதும் அவருடைய choice இஷ்டம்.
- ☆ நான் யோகக்கருத்துகள் எந்த அளவில் வாழ்வில் வெளிப்படுகின்றன என்பதைமட்டும் எழுதுவதால், யோகத்தைப் பற்றி இங்கு நான் பேசப்போவதில்லை.

தாயார் - கம்பனி வேலைகளை இப்பொழுது எப்படிச் செய்கிறோம்? அன்னை முறைப்படிச் செய்யவேண்டும் என மனதால் தயார் செய்யவேண்டும். அதற்கு மனம் ஒத்துக் கொண்டால் மனம் தயாராகும்:

- ☆ கம்பனி வேலைகளை வேலையாகச் செய்கிறோம்; சுயநலமாக ஆர்வமாகச் செய்யலாம்; சுயநலமின்றி ஆர்வமாகச் செய்வது நல்லது. அன்னையை மனதில் ஏற்று, இது அவரிட்ட வேலையென அறிந்து, உணர்ந்து, அவருக்காக நாம் நம் வேலையைச் செய்வது சமர்ப்பணம். மனம் அதற்கு இசையாது. அது வாராத பாடத்தைப் படிப்பதுபோல், பாடம் வாராவிட்டால், கற்பது அவசியம்என அறிந்து, கற்க முடிவு செய்து, உடல் வணங்கி, மனம் அடங்கிப் படிக்கிறோம்.
- ❖ அதுபோல் அன்னையை ஏற்பது அவசியம்.
- ❖ அது பாக்கியம், அதிர்ஷ்டம்.
- ❖ இது என் வேலை, என் கம்பனி வேலைஎன்பது அறியாமை.
- ❖ நம்மால் இத்தனை கோடி சேகரம் செய்ய முடியாது.
- ❖ கம்பனி சமூகத்துடையது, நான் சமூகத்தின் மாணேஜராவேன்.
- ❖ நான் நானில்லை. நான்மட்டும் சமூகமில்லாமல் ஒரு துரும்பையும் அசைக்க முடியாது.
- ❖ சமூகமில்லாமல் துரும்பும் அசையாதுஎனில், அன்னையில்லாமல் எது அசையும்?
- ❖ Power Projectஐ நான் கனவு காண முடியாது.
- ❖ அன்னைஅருள் பாலிக்காமல் இந்த புராஜெக்ட் எனக்கு வந்திருக்காது.
- ❖ எனவே இது அன்னையிட்ட வேலை.
- ❖ காலையில் பைப்பைத் திறந்தால் தண்ணீர் வருகிறது. மழை பெய்து வரும் நீர் இது. மழை எனக்காகப் பெய்யுமா? மழை அன்னை அருளியதன்றோ!

- ❖ இந்தக் கம்பனியில் அன்னையில்லாமல் எந்த வேலையுமில்லை.
- ❖ இந்த அறிவை மனம் ஏற்காது. அது குதர்க்கமாகப் பேசும்.
- ❖ அதன் குதர்க்கம் மாறும்வரை மனத்திற்கு உபதேசம் செய்ய வேண்டும்.
- ❖ ஒரு நாள் மனம் குதர்க்கத்தைக் கைவிடும் அல்லது குறைக்கும்.
- ❖ அன்றிலிருந்து எந்த அளவு மனம் இடம்கொடுக்கிறதோ, அந்த அளவு அன்னை வேலையாக வேலையைச் செய்யவேண்டும்.
- ❖ மனம் ஒத்துக்கொள்வதால் செய்யுமெனப் பொருளில்லை.
- ❖ அறிவது, ஏற்பது, செய்வது, சாதிப்பதுஎன்பவை வெவ்வேறு.
- ❖ ஒவ்வொரு கட்டமாக முன்னேறவேண்டும்.
- ❖ ஒரு கட்டத்திலிருந்து அடுத்த கட்டம் மனிதனால் போக முடியாது.
- ❖ கடைப்பையன் முதலாளியாவது குறைவு. கட்டங்களைத் தாண்டுவது அதுபோன்றது.
- ❖ சொந்த முயற்சியால் முடியாதது சரணாகதியால் முடியும்.
- ❖ அன்னையால் முடியுமென அறிவது சரணாகதி.
- ❖ ஏற்பதைச் செய்வது அதிர்ஷ்டம்.
- ❖ தொடர்ந்து செய்வது அருள்.
- ❖ அன்னையே நம் வாழ்வில் செயல்பட அனுமதிப்பது பேரருள்.
- ❖ அதிர்ஷ்டம், அருள், பேரருள் நம்மை அழைக்கிறது.

தாயார் - அது கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்த காசு, கைவிட்டு போகாது.
அதனால் அன்னை எளிதில் காப்பாற்றுவார்:

- ☆ கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்த காசு கையை விட்டுப் போகாதுஎன்பது உண்மை.

அதன்மூலம் அன்னை எளிதில் செயல்படுவார்என்பதும் உண்மை.
கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்த சொத்து கைவிட்டுப் போவதையும் ஏதோ ஒரு விஷயத்தில் காண்கிறோம். அதைத் தலைவிதியெனப் புரிந்து கொள்கிறோம்.

உண்மை வேறு. வாழ்வு பல அடுக்குகளாக இருக்கிறது.

கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்தது போகாதுஎன்ற உண்மை ஒரு நிலைக்கு உரியது.

கொடுமைஎன்பது அதைக்கடந்தது. மனம் பிறருக்குக் கொடுமை செய்ய நினைத்தால், செய்தால் அதுவும் கைவிட்டுப் போகும்.

- ☆ அன்னை எளிதில் செயல்பட கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்தது உதவும்.
நம் நம்பிக்கை அதனினும் உயர்ந்ததானால், அக்கருவியின்றி அன்னை செயல்படுவார்.

நம்பிக்கையால் நடப்பது 99% கூடிவரும். அருளால் நடப்பது 100% கூடிவரும்.

பேரருள் செயல்படும்பொழுது கடன் கொடுத்தவர் வட்டி போதும், அசல் வேண்டாம்என்பார்கள். அன்னை அருள் அதையும் கடந்தது. கடன் கொடுத்தவர், கடனைத் திருப்பித் தரவேண்டாம். அதைப்போல் இருமடங்கு மேலும் காணிக்கையாகத் தருவார். அதுவும் அன்பர் வாழ்வில் நடந்தது.

- ☆ எதிரிமூலமாக எதுவும் வரும்என்பது அருள்.

எதிரி, வேண்டாதவர்மூலம் நல்லது வருகிறதுஎனில் அது பெரியதன்று, பிரம்மாண்டமானது. எதிரிமூலம் வருவதால் பலிக்காது என நாம் நினைப்பது நாம் அருளினின்று விலகுவது. அது நம் தரித்திரம்.

வீட்டுக்கு வந்த விருந்தாளி, 'காப்பி நன்றாக இருக்கிறது, மேலும் கொஞ்சம் கொடுங்கள்' எனக் கேட்டு வாங்கிச் சாப்பிடுவது அன்னையின் பேரருள் அளவுகடந்து செயல்படுவதைக் காட்டும்.

எவருக்கும் காப்பி கொடுக்க மனமில்லாதவர் கையால் அதைக் கொடுப்பது உலகில் இனி எனக்கு நடக்காதது இல்லை என்று அன்னை அறிவிப்பதாகும்.

அவரும் அதைத்தர சந்தர்ப்பம் ஒத்துவருவது வாழ்வு ஒத்துழைப்பது ஆகும்.

தண்ணீரில்லாத இடத்தில் தண்ணீர் கிடைப்பது, அதுவும் அபரிமிதமாகக் கிடைப்பது, எவர் கையால் அன்னை சொத்தைப் பெற மறுக்கிறாரோ, அவர் கையால் சொத்து வருவது, எவர் எவருக்கும் எதுவும் செய்யமாட்டாரோ, அவர் கேட்காமல் இருப்பதிலேயே பெரியதை எடுத்துக்கொடுப்பது,

- ✽ அன்னை 'நான் உனக்குரியவன்' என சூட்சுமத்தில் கூறுவது.
- ✽ அன்னை நம்மை நோக்கி வந்தால், நாம் குடும்பப் பாசத்தை நோக்கிப் போகிறோம்.
- ✽ அன்னை வந்தால், குடும்பம் போகும் எனப் புரிந்துகொள்கிறோம்.
- ✽ குடும்பம் அன்னைமூலம் வரவேண்டும் எனப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.
- ✽ எது வந்தாலும் அன்னைமூலம் வாராவிட்டால் வேண்டாம் என மனம் கூறவேண்டும்.
- ✽ அந்த மனப்பான்மை பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரை நமக்குச் சொந்தமாக்கும்.
- ✽ நம்மை அன்னைக்குச் சொந்தமாக்கும்.
- ✽ நாமும் அன்னையும், அன்னையும் பகவானும் கலந்ததுபோல் கலப்போம்.

கணவர் - அதனால்தான் இவர் பொருள் திரும்பி வந்ததா? மனம் பிறர் பொருளை நாடியதால் இவருடைய பொருளுக்கு ஆபத்து வந்ததா?

தாயார் - யார் பொருளை அபகரிக்க இவர் முயன்றாரோ, அவரே வந்து இவர் பொருளைக் காப்பாற்றினார்:

- ✽ கணவர் சொல்வது சரி. ஆனால் அது மனச்சாட்சி உள்ளவர்க்கு மட்டும் பொருந்தும். மனச்சாட்சியே இல்லாத மனிதனுக்குச் சட்டம் தலைகீழே. பிறர் பொருளை அபகரிக்க நினைத்தால், வலிமையிருந்தால், தொடர்ந்து கிடைக்கும். அதற்கு லிமிட் ஏற்படுத்துவது, லிமிட் செயல்படுவது அவனுடைய திறமை. மனச்சாட்சிக்கு இடமில்லை (No scope for morals). நெப்போலியன் போல மனச்சாட்சியை உலகுக்காகக் கடந்தவருண்டு. கிருஷ்ண பரமாத்மாவைப்போல் மனச்சாட்சியைக்கடந்த தெய்வம் உண்டு. மனச்சாட்சியற்றவனுக்குப் பலிப்பதுபோல் இவர்கட்கும் பலிக்கும். நிலை வேறு. சட்டம் ஒன்றே.
- ✽ யாருக்குத் தீங்கு செய்ய முயன்றோமோ, அவரே இவர் மனையைக் காப்பாற்றினார் என்பது பேரருள் செயல்படுவது. அதிர்ஷ்டமானாலும், அருளானாலும், பேரருளானாலும், அன்னை அருளானாலும், மிஞ்சுவது சுயநலமான அகந்தை. அகந்தை மாறவில்லை என்பது அகந்தையை அறியவில்லை எனப் பொருள்.

பிறர் அகந்தை நம்மைப் பாதிக்காமலிருக்க ஒரே வழி

நம் அகந்தை அழிவது.

- ✽ இக்கதையில் வரும் நிகழ்ச்சிகள் சுமார் 50 அல்லது 100. அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறியவை சுமார் 2 அல்லது 3 ஆயிரம் எண்ணங்கள். கதையில் ஒரு நிகழ்ச்சியை எடுத்துக்கொண்டால் அதற்குப் பொருத்தமான கருத்துகள் சுமார் 100 இருக்கும். இந்த 100 கோணங்களிலும் ஒரு நிகழ்ச்சியை முழுமையாக விமர்சனம் செய்தால் 10 பக்கங்களாவது எழுதலாம். அதுபோல் எழுதினால் விமர்சனம் 500 முதல் 1000 பக்கங்கள்வரை வரும். இத்தனையும் முதல் நிலைக்குரியவை. சுமார் 4 அல்லது 5 நிலைகளில் நிகழ்ச்சிகளைக்

கருதலாம். அதாவது 5000 பக்கங்கள்வரை இக்கதையை விமர்சனம் செய்யலாம். அப்படி எழுதினால் ஸ்ரீ அரவிந்தம் முழுவதும் புரியும். இப்பக்கம் 505.

✿ 5000 பக்கங்கள் படித்துப் புரிந்து கொள்வதை 500 பக்கங்களிலும் அறியலாம், 5 பக்கங்களிலும் அறியலாம். அது எழுதுவதையும் படிப்பதையும் பொருத்தது.

✿ படிப்பது முக்கியம்எனில் 5000 பக்கங்களும் பயன்படும்.

✿ புரிவது முக்கியம்எனில் அது 300ஆவது பக்கத்திலேயே புரியலாம் அல்லது 800ஆவது பக்கத்தில் புரியலாம். 1000 பக்கங்கள் படித்தபின் புரியாவிட்டால், அவருக்குப் புரியப் போவதில்லை.

✿ விபரம், விஷயம், சுருக்கம், சூட்சுமம், இரகஸ்யம்எனப் பலக் கட்டங்களுண்டு. விபரத்தை நாடினால் வளரும், இரகஸ்யத்தை நாடினால் 5ஆம் பக்கத்திலேயே புரியும். விபரத்தில் விஷயத்தைக் கண்டு மனத்தால் அதைச் சுருக்கி சூட்சும இரகஸ்யத்தை நாடுபவருக்கு கதையில் முதல் பாரா போதும்.

✿ அது தானே தெரிய வேண்டியது.

✿ சொல்லித் தெரிவதில்லை.

✿ சொல்லாமல் அதையே நான் சொல்ல முயன்றிருக்கிறேன்.

கணவர் - ...நினைவே பலிக்கிறதுஎன்பதற்கும் இது பெரிய உதாரணம்.....:

தாயார் - அவையெழும்பொழுது கூணத்தில் காரியம் கெட்டுவிடும். அதேபோல் அருள் எழும்பொழுது காரியம் கூணத்தில் முடியும். அந்த இடங்களில் இயல்பாக உள்ள உண்மையை அன்னை Sincerity என்கிறார்:

☆ நினைவு பலிக்கிறதுஎன்றால் அந்நினைவு காலத்தைக்கடந்தது, காரண தேகத்தினுடையது. நாம் அவ்விஷயத்தில் Sincereஆக இருக்கிறோம்எனப் பொருள்.

☆ அன்னைSincerity என்பது subconscious அல்லது Superconscious sincerity. மேலே விழுந்த பல்லியை உடல் உடனே உதறுவது subconscious உணர்ச்சி. ஒரு விஷயம் வருமுன் அன்னைநினைவு வருவது Superconscious sincerity. பல்லியை உதறியது, நாம் அறியமாட்டோம். அன்னை கனவில் வந்தால் மறக்கமாட்டோம். Subconscious நினைவிலில்லாதது. Superconscious மறக்க முடியாதது.

☆ இக்கதையில் எழுதிய உதாரணத்தில் பிறர் நிலத்தைக் கேட்டவர் ஆழ்ந்து அதை விரும்புகிறார்எனப் பொருள். பெண்ணின் தோழி விஷயம் முடிவது, பார்ட்னர் நினைப்பது நடப்பது, தாயார் கூறுவது உடனே நடப்பது, ஆகியவை Superconscious sincerity. Subconsciousக்கும் Superconsciousக்கும் வித்தியாசமில்லை. இரண்டும் பூரணமானவைஎன்பதால் உடனே நடக்கிறது. Subconscious இருளாலானது. Superconscious ஒளியாலானது. ஒரு விஷயம் எதைச் சேர்ந்ததுஎன அறியவேண்டுமானால் உள்ளே தெரிவது ஒளியா, இருளானஎனப் பார்த்து அறியலாம்.

✿ அருள் Superconsciousலிருந்து வருகிறது.

✿ Sincerity இரண்டிற்கும் உண்டு.

✿ தீயசக்தி Subconsciousக்குண்டு. அது Superconsciousஇல் இல்லை.

✿ தீயசக்தி திருவுருமாறினால் Subconsciousலிருந்து Super consciousக்கு மாறும்.

✿ தாயாருக்கு அன்னைச்சூழல் உண்டு.

✿ அன்னைச்சூழல் கனத்ததானால் அருள் அதன்மூலம் செயல்படும்.

- ❖ முழுமையுள்ள இடத்தில் sincerity இருக்கும்.
- ❖ கூணத்தில் முடிவது மனமன்று, சத்தியஜீவியம்.
- ❖ மனத்திலிருந்து சத்தியஜீவியம் போகும்பொழுது வேகம் அதிகரிக்கும்.
- ❖ தாமதமாகிறதுஎனில் நம் மனம் பழைய அபிப்பிராயத்தை விட்டுக் கொடுக்க மறுக்கிறதுஎன்று பொருள்.
- ❖ விட்டுக்கொடுக்க மனமில்லைஎனில் விஷயம் புரியாது.
- ❖ மாறுவது கடினமன்று, எங்கு மாறவேண்டும்என அறிவதற்கு நாளாகும்என அன்னை கூறுவது அதனால்தான். மாறப் பிரியப்படாவிட்டால், எங்கு மாறவேண்டும்எனத் தெரியாது.
- ❖ Subconscious, Superconscious சந்திக்குமிடம் subliminal. Subliminalக்கு இருளும், அருளும் உண்டு. அதற்கு கூணத்தில் முடிக்கும் வேகம் உண்டு.
- ❖ நேரம் சுருங்க நாம் மேல்மனத்திலிருந்து அடிமனம் போக வேண்டும்.

கணவர் - கேலி, குத்தலாகப் பேசுவது அதுவா?...

கணவர் - நமக்குப் புரியவில்லைஎன அந்த நேரம் கூறுவது insincerity. நான் உன் காரியத்தை அழிக்க வந்துள்ளேன் எனக் கூறுவதாகும். அவர்களிடம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும்;

தாயார் - நாமே அவர்:

☆ தான் ஜெயிப்பதைவிடப் பிறர் தோற்பதை மனிதன் பெரிதும் விரும்புவான்.

- ☆ ஏமாந்து போவது, பொருளை இழப்பது மனிதனுக்குப் பெரிதன்று. "நான் ஏமாந்துவிட்டேன்" என்று மனம் ஏற்றுக்கொள்ளாது. அடிபட்ட பம்புபோல் துடிக்கும், சீறும்.
- ☆ மனிதன் இடையறாது தேடுவது அறிவு. அறியாமையிலிருந்து அறிவு வெளிவர முயன்றபடியிருக்கும். மடையனுக்கும் தான் மடையன்எனப் புரியும்பொழுது ஆத்திரம் வரும்.
- ☆ மடையனுக்கு வரும் ஆத்திரம் மனம் அறிவைத் தேடுவதுஎன்று பொருள்.
- ☆ நாம் IAS பாஸ் செய்வது கடினம். அடுத்தவன் IAS பாஸ் செய்வதைக் கெடுப்பது சுலபம்.
- ☆ அடுத்தவன் உயரக்கூடாது என்பதைவிட நமக்கும், அவனுக்கும் இடைவெளி வரக்கூடாதுஎன்பது முக்கியம்.
- ☆ புயல் வீசுவதும், வெள்ளம் புரண்டோடுவதும் அழுத்தம் மாறுவதால், அவை physical pressure. பொறாமை vital pressure. பொறாமை உயர்ந்து போட்டியாகிறது. போட்டி உயர்ந்து ஒத்துழைப்பாகிறது.
- ❖ ஒத்துழைப்பு இனித்தால் (admiration) பாராட்டாகும்.
- ❖ பாராட்டு நிறைவுபெற்றால் (adoration) பக்தியாகும்.
- ❖ பக்தி கனிந்தால் அன்பாகும் (love).
- ❖ அன்பு பூரணம் பெறுவது பூரிப்பு.
- ❖ பூரிப்பு அடுத்த கட்டம் போவது சரணாகதி.
- ☆ Faith, obedience, worship.
- Adoration, selfgiving, delight.
- Love, ecstasy, surrenderஎன்று 9 கட்டங்கள் உண்டு.
- ☆ Faith நம்பிக்கைஎன்பது ஆன்மஞானம் மனத்தில் பிரதிபலிப்பது. ஜெயிப்பதற்கு எதுவுமில்லாதபொழுது, ஜெயிப்போம்என நம்புவது ஆத்மா அறிவதை மனம் அறியாமல் பிரதிபலிப்பதால்.

- ☆ Obedience கீழ்ப்படிதல் என்றால் அந்த நம்பிக்கை உடலை எட்டுவது எனப் பொருள்.
- ☆ Worship வணக்கம் என்பது உடலின் கீழ்ப்படிதல் உயர்ந்து உணர்வின் கீழ்ப்படிதலாவதாகும்.
- ☆ Adoration பாராட்டு. வணக்கம் சைத்தியப்புருஷனில் வெளிப்படுவது.
- ☆ Selfgiving அர்ப்பணம். வணக்கம் விரிந்து பரவுவதாகும்.
- ☆ Delight ஆனந்தம். அப்பரவுவதின் உணர்வு ஆனந்தம்.
- ☆ Love அன்பு. ஆனந்தம் ஆத்மாவைத் தொடுவது அன்பு.
- ☆ Ecstasy, அன்பின் நிறைவு பூரணம்பெறுவது பூரிப்பு.
- ☆ Surrender, பூரிப்பு அடுத்த லெவலுக்கு போவது சரணாகதி.

கணவர் - சரி, அப்படிச் சொல்கிறேன்:

- ✿ நல்ல சொற்கள் 10 சொன்னபின், மனம் புண்படும்படி ஒரு சொல் சொல்லி எல்லாவற்றையும் கெடுப்பது.
- ✿ எந்தப் பலனும் எதிர்பார்க்காமல் பல ஆண்டுகள் வேலை செய்து முடிவில் ஒரு சிறுபலனை எதிர்பார்த்துக் கெட்டபெயர் வாங்குவது.
- ✿ நம்மைச் சுற்றி நடப்பதை அறியாதது.
- ✿ எதிரியை நண்பனாக நினைப்பது.
- ✿ பிறர் நம்மை மட்டமாக நினைப்பதை அறியாதது.
- ✿ நாமாகச் செய்யாத தவற்றைப் பிறர் தூண்டுதலால் செய்வது.
- ✿ அடுத்தவரை அவரிஷ்டப்படி திருப்திப்படுத்த முயல்வது.
- ✿ நடக்காததை நடத்த ஆசைப்படுவது.

- ✿ தராதரம் தெரியாமல் பழகுவது.
- ✿ பிறர் குறையை அறியமுடியாமல் சிரமப்படுவது.
- ✿ மனிதனுக்குப் பொறாமை, சுயநலம் உண்டு எனத் தெரியாதது.
- ✿ எவரும் பொய் சொல்வார் என அறியாதது.
- ✿ பிறரை மனிதனாக, நல்லவனாக, சமமாகக் கருதுவது.
- ✿ நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமற்றவரை நம்புவது.
- ✿ பிடியை விட்டுக்கொடுப்பது.
- ✿ மட்டமானவர்க்கு இடம்தருவது.

- ☆ மேற்சொன்ன 16 குணங்களும் சேர்ந்த மையம் அகந்தை, சொல்லப் போனால் initiative ஆரம்பம். அறிவில்லாத தெம்பு ஆரம்பிக்கும். Unconscious activation. Conscious ஆக இருந்தால் இத்தனையும் மறையும். கிராமத்து மனிதன் vitally conscious ஆக இருக்கிறான். நாம் mentally conscious ஆக இருக்கவேண்டும். Consciousness ஆத்மாவுக்குரியது. அதனால் spiritually conscious ஆக இருக்க வேண்டும்.
- ✿ 10 நல்ல சொற்களுக்குப்பின் ஒரு சொல் மனம் புண்படும்படிச் சொல்வது அதுவே சுபாவத்தின் உண்மை எனக் காட்டுகிறது.
- ✿ கெட்டபெயரே நமக்குரியது என்பது சிறுபலனை எதிர்பார்க்கிறது.
- ✿ நம்மைமட்டும் அறியும் சுயநலம், சுற்றி நடப்பதை அறியாது.
- ✿ எதிரியை அறியாததால் அவனை நண்பனாக நினைக்கிறோம். எதிரியிடம் உள்ள குறையைக் காணக்கூடாது என்ற இலட்சியம் அதைச் செய்யும்.
- ✿ நம்மை உயர்வாக நினைப்பதில் திளைப்பதால் பிறர் எண்ணம் தெரிவதில்லை.
- ✿ பிறர் தூண்டுதலால் செய்கிறோம் என்பது செய்யும் திறன் உள்ளேயிருக்கிறது என்று பொருள்.

- ❖ அடுத்தவரைத் திருப்திப்படுத்துவது வீண் பெருமை, அறியாமை. நம்முள் உள்ள அவர் குறையை இதமாக நடத்துவது.
- ❖ Ambition பேராசை பெரியதை நினைக்கிறது.
- ❖ கண் மூடியானால் தராதரம் தெரியாது.
- ❖ பிறர் குறை தெரியாதது அறியாமை அல்லது பெருந்தன்மை.
- ❖ தம்மைப்போல் பிறரை நினைப்பது, தாம் செய்வதைப் பிறர் நமக்குச் செய்யக்கூடாது என விரும்புவது.
- ❖ நல்லகுணம், அதற்குத் தகுந்த வலிமையில்லாவிட்டால் பிறரைச் சமமாக நடத்தும்.
- ❖ பாகுபாடில்லாதது.
- ❖ பிடியை விட்டுக்கொடுப்பது பெருந்தன்மை, பெரியவலிமை, பெரியஅறியாமை.
- ❖ நம்முள் உள்ள மட்டமும், உயர்வும் அதை ஈர்க்கும்.
- ☆ எந்த நேரமும் சிருஷ்டி பரிணாமமாக மாறும் திறனுண்டு. சிருஷ்டியில் அதற்குரிய சந்தர்ப்பம் உண்டு. அதைப் பயன்படுத்துவது மனிதனுடைய இஷ்டம் choice.
- ❖ போக்கடா சுரவர்தி மகாத்மாகாந்தியால் முஸ்லீம் கொலை-காரர்களைக் கட்டுப்படுத்தினான். சுரவர்தி முதல் மந்திரி. கல்கத்தா கலவரத்தை அவனால் தூபம் போட முடியும், தடுக்கமுடியும். அவனாகச் செய்யாவிட்டாலும் மகாத்மாவால் செய்தான்.
- ❖ 1910இல் பகவான் சூட்சுமத்தில் சுதந்திரம் பெற்றபின் அதைப் பூர்த்திசெய்யும் அரசியல் தலைமையில்லை. இருப்பினும் 1935இல் லண்டன் பார்லிமெண்ட் இந்தியா சட்டம் போட்டு டொமினியன் அந்தஸ்துத் தர விரும்பியது. 1942இல் கிருபஸ் திட்டம் வந்தது. 1945இல் காபினட் மிஷின் திட்டம் வந்தது. மகாத்மா அத்தனையையும் மறுத்துவிட்டார். பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர்

- குறுக்கிட்டுக் கேட்டுக்கொண்டதையும் மறுத்துவிட்டார். அது மனிதனுடைய குதர்க்கம். 1962இல் சைனாகாரன் வந்ததும், 1964இல் க்யூபா நெருக்கடி வந்தபொழுதும் அன்னை அரசியல் தலைமையை எதிர்பார்க்கவில்லை. அன்று சூட்சுமத்தில் சத்தியஜீவியம் வந்துவிட்டதால் தாமே நெருக்கடியைத் தவிர்த்தார். 1943இல் பஞ்சம் வந்தபொழுதும், 1947இல் கலவரம் எழுந்தபொழுதும், 1935, 1942, 1945இல் சுதந்திரத்திற்கு வாய்ப்பு வந்தபொழுது பகவானால் அவற்றைத் தடுக்கவோ, சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவோ முடியவில்லை.
- ❖ நம் வாழ்வில் அருள் ஓரளவு வலிந்து செயல்படுகிறது. அதற்குப்பின் நாம் அருளை அனுமதிப்பதில்லை. அருள் வலிமைபெற்றாலும், நாம் அனுமதித்தாலும் அதிர்ஷ்டம், அருள், பேரருள் செயல்படும். நம் வாழ்வைக் கவனித்தால் எந்த அன்புக்கும் நாட்டின் உச்சகட்ட வாய்ப்பு வந்தது தெரியும். அப்பொழுது இழந்தால், இப்பொழுது பெறலாம். மனம் மாறினால், சூழல் மாறும். சூழல்என்பது மனம்என்பதால்; மனம் மாறினால் சூழல் மாறும். சூழல் புறம், மனம் அகம். சூட்சுமமனம் புறத்தை உட்கொண்ட அகம். இழந்ததைப் பெறலாம். இதுவரைப் பெறாததைப் பெறலாம். பெறற்கரியதைப் பெறலாம். பெரியதைக்கடந்த உயர்ந்ததைப் பெறலாம். பெறவேண்டும்என்ற கட்டத்தைக் கடக்கலாம். எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்.

எவர் வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்.

வேண்டும்என்பவர் பெறுவார்.

- ☆ அத்தனை நல்லதும் ஒரு சொல் மனம் புண்படுவதாகவுமிருந்தால், உண்மை புண்படப் பேசுவதே என்று பொருள்.

நாம் உள்ள நிலையிலிருந்து உயர ஆரம்பித்தால், புதியதைக் கற்றுக் கொண்டு பேசுகிறோம். அவை நல்லவையாக இருக்கும். நமக்கே உடைய உண்மை பழைய பழக்கம். அது வெளிவருவது நாம் யார்எனக் காட்டும்.

ஜீவியம் உயரும்பொழுது திருவுருமாறினால் கெட்டது நல்லதாக மாறும். அதில் குறை வாராது. நாமாக முயன்று மாறினால் கிராமத்துப் பையன் சென்னை ஹாஸ்டலில் சேர்ந்து நகரத்துப் பையனைப்போலப் பழக முயன்றால் அவன் கிராமத்துப் பழக்கம் வெளிவரும். ஜன்னலால் எச்சில் துப்புவான். இந்தப் பகுதியில் கூறும் 16 பாயிண்ட்களும் அந்த ஒரே விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றன.

- ✿ ஒருவரை அறிய வேண்டுமானால் அவரை நம் வீட்டில் ஓரிரு நாட்கள் தங்கச் சொன்னால் அவர் யார்எனத் தெரியும்.
- ✿ அவர் வீட்டில் நாம் போய் தங்கினால் எல்லாம் தெரிந்துவிடும்.
- ✿ காலையில் எழுந்து வெளியில் போகும்வரை அவருடைய பழக்கங்கள் அவரை யார்எனக் காட்டும்.
- ✿ அமெரிக்கர் ஒருவர் நண்பரைச் சந்திக்க அடுத்த ஊருக்குப் போனார். நண்பர் அவரை விமான நிலையத்தில் சந்தித்து தம் வீட்டிற்கு வந்து தங்கச் சொன்னார். அதற்குள் toll gate வந்துவிட்டது. ஒரு டாலர் கட்டவேண்டும். காரை ஓட்டிக் கொண்டிருந்தவர் வந்த விருந்தினரைப் பார்த்தார். அந்த ஒரு டாலரை தாம் கட்டவேண்டும்என நண்பர் எதிர்பார்ப்பதை அறிந்து அவரே அதைக் கொடுக்க முன்வந்தார். வீடு போய்ச் சேர்ந்து சாப்பிட்டுவிட்டு தம் அறையிலிருக்கும்பொழுது நண்பர் மனைவி, "குப்பைத் தொட்டியில் குப்பையிருக்கிறது. அதை தயவுசெய்து

வெளியே கொண்டுபோய் போடுங்கள்" என்றார். அவர் வீட்டிற்குப் போனதால் தெரியவந்தவை இவை. அந்த நண்பர் ஆபீசிலும், வெளியிலும் பழகும்பொழுது மிகநன்றாகப் பழகுவார்எனப் பெயர் வாங்கியவர்.

- ✿ பிடியை நம்மால் விட்டுக்கொடுக்க முடியாதது ஆன்மாவின் இயலாமை. ஜராசந்தன் திரௌபதி சுயம்வரத்தில் அவளைக் கடத்திச்செல்லத் திட்டமிட்டபொழுது கிருஷ்ணன் தம் நண்பனுடன் ஜராசந்தனை சந்தித்து அதைச் செய்யக்கூடாது எனக் கண்டிக்கப் போனார்.

ஜராசந்தனின் பாசறையில் தம் கையிலிருந்த ஆயுதங்களை வெளியே வைத்துவிட்டுப் போனார். ஆன்மாவில் வலிமை இருப்பதால் கிருஷ்ணனால் அதைச் செய்ய முடிந்தது.

நமக்கு ஒரு விஷயம்என - வீடு வாங்குவது - வந்தால் நமது இரகஸ்யங்களை விட்டுக்கொடுக்கமாட்டோம். முயுவலிமை இருந்து, கையும், வாயும், மனமும் சுத்தமாயிருந்தால் மறைப்பதற்கு இரகஸ்யமில்லை.

☆ பிடியை விட்டுக்கொடுக்க முடியாதது - இயலாமை.

☆ பிடியை விட்டுக்கொடுப்பது - வலிமை.

- ✿ வீட்டில் அசம்பாவிதமாக எவரும் பேசுவதில்லை.
- ✿ சுத்தம் தொடர்ந்து உயர்ந்தபடியிருக்கிறது.
- ✿ எவர் வீட்டினுள் நுழைந்தாலும் மலர்ந்தமுகத்துடன் வருகிறார்கள்.
- ✿ டெலிபோன் மணியடித்தால் ஓடிப்போய் எடுக்கிறார்கள்.
- ✿ வந்தவர்களை சாப்பிடாமல் அனுப்புவதில்லை.
- ✿ வருபவர் அனைவரும் தங்கள் வீட்டிற்கு வரும்படி வீட்டு மனிதர்களை அழைக்கிறார்கள்.
- ✿ இதுவரை இருந்த சில்லரைப்பிரச்சினைகள் தாமே மறைந்து விட்டன.

- ❖ டாக்டரிடம் போவது குறைந்தது, மறைந்தது எனலாம்.
- ❖ ஊதுவத்தி ஏற்றாவிட்டாலும், வீடு முழுவதும் மணமாக இருக்கிறது.
- ❖ எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் ஏதாவது சிறிய, பெரிய வாய்ப்புகள் வந்தபடியிருக்கின்றன.
- ❖ பார்டீனர் வரும்போதும் ஒரு பெரிய செய்தியைச் சொல்லிவிட்டுப் போகிறார்.
- ☆ இவையெல்லாம் நல்லவை, ஆனால் புறத்திற்குரியவை, வந்துள்ள வாய்ப்புகளைத் தாங்கிப்பிடிக்கப் போதாது. அதற்கு அகத்தில் இதுபோன்ற மாற்றங்கள் தேவை. மேற்கூறியவற்றிற்குரிய அக உணர்வுகளை வரிசையாக எழுதலாம்.
- ❖ மனத்துள் அசம்பாவிதமாக எண்ணங்கள் எழக்கூடாது.
- ❖ மனத்தூய்மை உயர்ந்தபடியிருக்கவேண்டும்.
- ❖ முகம்மலர்வதைப்போல் அகம் மலரவேண்டும்.
- ❖ Phone call வந்தால் மனத்தால் வரவேற்கவேண்டும்.
- ❖ வந்தவர்கள் இனிமையாக உணராமல் அனுப்பக்கூடாது.
- ❖ வருபவர் நம் மனத்தோடு தொடர்புகொள்ள மனத்தால் விழையவேண்டும்.
- ❖ சிறிய மனக்குறைகள் மறையவேண்டும்.
- ❖ உடல்நலம் உள்ளே மனநலமாகப் பெருகவேண்டும்.
- ❖ மனம் மனம் வீசவேண்டும்.
- ❖ மனம் எல்லாத் திசைகளிலும் விரியவேண்டும்.
- ❖ பார்டீனர் வரும்போதும் ஒரு பெரிய எண்ணத்தை ஏற்கவேண்டும்.
- ☆ புறம், அகம்என்பவை உண்டு.
- ☆ ஸ்ரீ அரவிந்தம், "அகமே முடிவு, புறம் நாம் கற்பனை செய்வது" என்கிறது.

- ☆ ஸ்ரீ அரவிந்தத்தில் அகம் - புறம் - புறத்தை உட்கொண்ட பூரணஅகம் என 3 நிலைகள் உள்ளன.
- ☆ 3ஆம் நிலையான அகம், 3ஆம் நிலைக் காலத்திற்குரியது.
- ☆ 3ஆம் நிலைக் காலத்தில் நின்று அகம், புறத்தைக் காண்பது முழுமையான பார்வை.
- ☆ நம் வாழ்வை எல்லா நிலைகளிலும் பொருத்திப்பார்ப்பது வாழ்வை விவரமாக அறிவதாகும்.
- ☆ அது தொடர்ந்த முன்னேற்றமாகும்.

தொடரும்....

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

சுதந்திரமான சூழ்நிலையில்தான் மனிதன் வளருவான். ஒருவன் வளரும் சூழ்நிலை, சுதந்திரம என்பதற்கு ஓர் அடையாளமுண்டு. அவனைச் சுற்றியுள்ளவர்களும் வளர்ந்தால் அவனுடைய சூழ்நிலை, சுதந்திரம என்பது உறுதி. அவன் மற்றவர்களோடு கொண்டுள்ள தொடர்பு, அந்தச் சூழ்நிலையை நிர்ணயிக்கும். மற்றவர்களைச் சுதந்திரமாகச் செயல்படத் தூண்டும் உறவு சுதந்திரமான உறவு. கேட்பவர் விருப்பமாகக் கேட்டுக்கொள்வார் எனில் பேசுபவருக்கு உற்சாகம் எழும். கேட்பவர் பேசுபவரிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளக்கூடியது உண்டு என்று கருதினால் பேசுபவருக்கு உற்சாகம் எழும். அம்மனநிலைக்கு 'அடக்கம்' என்று பெயர்.

சுதந்திரம் சுற்றியுள்ளவர்களை வளர்க்கும்.

அடக்கம் சுதந்திரத்தைக் குறிக்கும்.

"ஸ்ரீ அரவிந்தம்"

லைப் டிவைன்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

கர்மயோகி

XIV. The Supermind — As Creator

There are other details.
They are subordinate ones.
But they are important.
There are two primary faculties.
The Vedic seers speak of it.
They are of 'truth-conscious' soul.
One is Sight.
The other is Hearing.
They are direct operations.
They are of inherent knowledge.
One is described as truth-vision.
The other is truth-audition.
They are far off from our human mentality.
We see it as revelation.
We also see it as inspiration.
Besides, there is another distinction.
It arises in the operation of the Supermind.
One is comprehending knowledge.
It is of pervading consciousness.

Page No.125

Para No.6

14. சத்தியஜீவியம் - சிருஷ்டிகர்த்தா

மற்ற விவரங்கள் உள்ளன.
அவை முக்கிய கருத்திற்கு உட்பட்டவை.
ஆனால் முக்கியமானவை.
இரண்டு அடிப்படையான கருத்துகள் உள்.
வேதம் அவற்றைக் கூறுகிறது.
ஒன்று சத்திய-ஜீவிய ஆத்மா.
அது திருஷ்டி.
அடுத்தது அசரீரி.
அவை இரண்டும் நேரடியாகச் செயல்படுகின்றன.
அவை பிறப்பிலேயே அமைந்தவை.
ஒன்றை சத்தியத்தின் பார்வை என்போம்.
அடுத்தது சத்தியத்தின் குரல் எனப்படும்.
நம் மனத்தினின்று அவை தொலைவில் உள்ளவை.
நாம் அவற்றை ஞானோதயமாகக் காண்கிறோம்.
அடியெடுத்துக்கொடுக்கும் ஆண்டவனாகவும் காண்கிறோம்.
மேலும் ஒரு வேறுபாடுண்டு.
சத்தியஜீவியம் செயல்படுவதால் அவை ஏற்படும்.
அனைத்தையும் தன்னுட்கொண்ட ஞானம் ஒன்று.
அது ஊடுருவும் ஜீவியம்.

It is near to subjective knowledge.
 It is by identity.
 The other is knowledge by projection.
 It confronts and apprehends.
 It is another type of cognition.
 It is objective. It begins there.
 There are clues from the Vedas.
 This is an ancient experience.
 We may accept this subsidiary term.
 It is "truth consciousness".
 Supermind is more elastic.
 Truth-consciousness limits it.
 At once something is clear to us.
 This is a consciousness of the above description.

Its characteristics are such.
 It is a formulation.
 It must be an intermediate term.
 It refers to a term above it.
 It also refers to a term below it.
 This term is forward.
 We see it is a link.
 Evidently it is so.
 It is a means of development.
 The inferior develops out of the superior.
 Therefore, it can act in the other direction also.
 It may develop back again towards its source.
 Above is Sachchidananda.
 It is indivisible consciousness.
 It is unitarian.

Page No.125
 Para No.7

அது அகத்திற்குரியது.
 இது ஐக்கியத்தால் நடப்பது.
 அடுத்தது வெளிப்படும் ஞானம்.
 அது புறத்திலுள்ளதுடன் மோதும், பேசும்.
 அது மற்றொரு வகையான பார்வை.
 அது புறத்திற்குரியது. அங்கு ஆரம்பிக்கும்.
 இவை வேதத்தில் காணப்படும் குறிப்புகள்.
 இது பண்டைக்கால அனுபவம்.
 இவை இரண்டாம்பட்சமான சொற்கள்.
 அது சத்தியம்-ஜீவியம் எனப்படும்.
 சத்திய ஜீவியம் என்ற சொல் விரிவான கருத்துடையது.
 சத்தியம்-ஜீவியம் என்பது அதற்கு வரையறை ஏற்படுத்தும்.
 உடனே நமக்குத் தெளிவுபடுகிறது.
 மேற்கண்டபடி ஒரு ஜீவியம் உண்டு.

அதன் குணங்கள் அப்படிப்பட்டவை.
 அது ஓர் உருவகம்.
 அது இடைப்பட்ட நிலையாக இருக்கவேண்டும்.
 மேல் உள்ள நிலையை அது குறிக்கும்.
 கீழுள்ள நிலையையும் அது குறிக்கும்.
 முன்னுக்கும் போகும் நிலை அது.
 இது இணைப்பது.
 இது தெளிவு.
 இது வளரும் வழி.
 சிறியது பெரியதின்னு வெளிவரும்.
 எனவே அது எதிர்த்திசையிலும் செயல்படும்.
 ஆதலால் அது தன் ஆதியை நோக்கிப்போகலாம்.
 மேலே சச்சிதானந்தம்.
 அது பிரிக்கமுடியாத முழுமையுடையது.
 அது ஒருமையுணர்வுடையது.

It is the term above.
 There are here no separating distinctions.
 It is pure.
 There is a term below.
 It is analytic.
 It is the dividing consciousness of Mind.
 It knows by distinction.
 It knows by separation.
 It has a vague apprehension of unity.
 It has a secondary apprehension of infinity.
 It can synthesize its divisions.
 It cannot arrive at a true totality.
 There is the comprehensive consciousness.
 It is creative.
 It is between them.
 It has the power of pervading and comprehending.
 It is the child of self-aware identity.
 It is the poise of Brahman.
 It has the power of projecting, confronting and apprehending knowledge.
 It is parent of the awareness by distinction.
 This is the process of the Mind.

Contd...

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அக்னி எழுந்தால், பசி, வலிபோன்ற உணரக்கூடியவகையில்
 எழும்.

அக்னி உணர்வாகவும் வெளிப்படும்.

அது மேலுள்ள நிலை.
 பிரித்துணரும் அம்சங்கள் இங்கில்லை.
 அது தூய்மையானது.
 கீழே ஒரு நிலையுண்டு.
 அது ஆராயும்.
 அது பிரிக்கும் மனத்தின் ஜீவியம்.
 அது பிரிப்பதால் அறியும்.
 அதுவே அது பகுத்தறிவதாகும்.
 ஐக்கியம் அதற்குத் தெளிவில்லாமல் தெரியும்.
 அனந்தத்தை அது எட்ட இருந்து அறியும்.
 அதன் பகுதிகளை இணைக்கவல்லது.
 உண்மையான முழுமை அதற்குரியதன்று.
 அனைத்தையும் அவைகளுக்கும் ஜீவியம் உண்டு.
 அது சிருஷ்டிக்கும் திறனுடையது.
 அது இவற்றிடையே அமைந்துள்ளது.
 ஊடுருவி உள்ளதை அறியவல்லது அது.
 தன்னையறியும் ஐக்கியத்தின் பிறப்பு அது.
 அது பிரம்மம் பெற்ற பேறு.
 எதிர்கொண்டு, வெளிப்படுத்தி அறியும் ஞானம் அது.

பிரித்தறியும் ஞானத்தின் தாய் அது.
 இது மனம் செயல்படும் வழி.

தொடரும்...

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

வாழ்வைப்பற்றிய சிந்தனை முற்றி, அன்னை யின்
 கோட்பாடுகளைச் சிந்திக்க உதவுகின்றது.

சிந்தனை வாழ்வைக்கடந்தால் அன்னை சித்திக்கும்.

அன்பர் கடிதம்

அன்னையை நான் அறிந்தபிறகு என் வாழ்வில் சில அதிசயங்கள் நடந்துள்ளன. அவற்றில் ஒன்றை எழுதுகிறேன். எனக்குத் திருமணமாகி 6 மாதங்களிருக்கும். அப்போது திடீரென்று என் கணவர் எழுந்து, 12 மணியளவில், “என் மோதிரத்தை காணவில்லை”யென்று கூறினார். நான், என் மாமியார், கணவர் மூவருமே தேடினோம், கிடைக்கவில்லை. 2 மணிவரை பார்த்துவிட்டு, விடியட்டும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நான் மதரிடம் சமர்ப்பணம் செய்துவிட்டுப் படுத்துவிட்டேன். பின்பு 5 மணியளவில் எழுந்து பாய், படுக்கையை எடுக்கும்போது தலையணையில் இருந்து விழுந்தது. என்ன ஆச்சரியம்! படுக்கையை எடுத்து, உதறிவிட்டுத் தேடியபோது கிடைக்காத மோதிரம் மதரிடம் சமர்ப்பணம் செய்தவுடன் கிடைத்தது.

அதைப்போல் இப்போது ஒரு நாள் சின்ன வெண்ணைத்தாளியில் வெந்நீர் வைத்துவிட்டு, மாலை 4 மணியிருக்கும், பெரியவர் ஒருவர் வருகிறாரென்று பார்க்கச் சென்றுவிட்டேன். அன்னையின் அருளினால் கேஸ் ஸ்டவ்வில் வைக்காமல் கெரோசின் ஸ்டவ்வில் வைத்துவிட்டு சென்றேன். பக்கத்து வீட்டிலிருப்பவர் 6 மணியளவில் வந்திருக்கிறார். அவர் பார்த்துவிட்டு வெளியில் (தாழ்வாரம்) ஸ்டவ் இருந்ததால் நிறுத்தியிருக்கிறார். கேஸாகவிருந்தால் கிட்சன் உள்ளேயிருந்திருக்கும். பூட்டிவிட்டுச் சென்றிருப்பேன். வெளியில் இருந்ததால் வீட்டிற்கும் எந்த ஆபத்தும் இல்லாமல் தப்பித்தோம். 2 மணி நேரம் பாத்திரமிருந்ததால் தீய்ந்துவிட்டது, கெரோசின் தீர்ந்துவிட்டது. இதோடு வேறு எந்த ஆபத்தும் ஏற்படவில்லை. மதர் இல்லாவிட்டால் நானில்லை. ஏன், என் கல்யாணமே மதரின் அருளினால் கடனில்லாமல் நடந்தது. என் அப்பா இருக்கும் போதே என் அக்காக்களின் திருமணம் கடனில் நடந்தது. ஆனால் மதரை அறிந்தபிறகு என் கல்யாணம் பிரமாதமாக நடந்தது. இப்போதெல்லாம் அதிக ஞாபகமறதி வருகிறது. அதையும் மதரிடமே சமர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

"Agenda"

When the physical consciousness loses its false side
Man can have the consciousness of the day at night.

உடலின் ஜீவியம் தன் பொய்யை இழந்தால், இரவு பகலாகும்.

- ✧ பொய்என்பது அறியாமை.
- ✧ தாம் பிரம்மம்என்பதை மறந்தது அறியாமைஎனப்படும்.
- ✧ மறந்த பிரம்மம் தன்னை நினைவுகூர்வது அறிவு, ஞானமாகும்.
- ✧ பிரம்மம் மனிதனில் மறைந்துள்ளது.
- ✧ விழிப்புஎன்பது ஓரளவுள்ளது மனத்தில்.
- ✧ உயிரில் அரை விழிப்பும், உடலில் முழுமறதியும் உண்டு.
- ✧ தியானத்தில் ஆத்மா விழித்தால் புருவமத்தியில் ஒளி, ஜோதி தெரியும்.
- ✧ இது மனோமயப்புருஷன்.
- ✧ மனம்மட்டும் விழிப்பது மனோமயப்புருஷனாகும்.
- ✧ பக்தியால் நெஞ்சம் விழிப்பது பிராணமயப்புருஷனாகும்.
- ✧ மனமும், பிராணனும், உடலும் விழிப்பது ஜீவன் கண் திறப்பதாகும்.
- ✧ அது நெஞ்சுக்குப்பின்னால் ஒரு தழல்போன்ற ஜோதியாக எழும்.
- ✧ அது ஜீவன் முழுவதும் பரவலாம்.
- ✧ அப்படிப் பரவுவது ஜீவன் பொய்யை இழப்பது.
- ✧ அது முடிவாக வெளிப்படுவது உடலில்.
- ✧ அதுவே உடல் பொய்ம்மையை இழப்பது.
- ✧ உலகில் இருள் இல்லை.

- ☆ ஒளியும், அடர்ந்த ஒளியும் உண்டு.
- ☆ அடர்ந்த ஒளி கண் கூசும்.
- ☆ கண் பார்க்கமுடியாதபொழுது அதை இருள்எனக் கூறும்.
- ☆ கண், புலன்.
- ☆ புலன் பிராணனின் கருவி.
- ☆ பிராணனில் விழிப்பில்லை.
- ☆ அதனால் கண் அடர்ந்த ஒளியை இருள்என்றோ, பொய்என்றோ கூறுகிறது.
- ☆ புலன் மெய்மை பெற்றால், கண் விழிக்கும்.
- ☆ கண் விழித்தால், இருள் ஒளியாகத் தெரியும்.
- ☆ பகலென இரவு பிரகாசிக்கும்.
- ☆ சிருஷ்டியில் பொய்என்பது பிரம்மத்தினின்று நாம் பிரிவது.
- ☆ பிரிவினை அகந்தைக்குரியது.
- ☆ அகந்தை பொய், இருள்.
- ☆ அகந்தையற்றவனுக்கு இரவு பகலாகும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

ஒரு விஷயத்தில் உந்தப்பட்டு மனிதனுடைய சக்தி அவனை மீறிய அளவில் செயல்படும்பொழுது அவனுக்கு நிறைவுண்டு. இறைவனையடைய மனிதன் தன் வயமிழந்தால் ஆன்மீகப் பூரணம் ஏற்படும்.

தன் வயமிழந்த மனிதன் ஆன்மாவில் எழுவான்.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம் V

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

கர்மயோகி

867) மரத்தின் வளரும் நுனி, மலரக்கூடியது. மகரந்தச் சேர்க்கையால் கருத்தரிப்பது. சமூகத்திலும், தனிமனித வாழ்விலும் புதுவாழ்வின் வளரும் நுனி, செய்தி பரிமாறி மலர்கிறது. இது பயனுள்ள செய்தியாகவோ, வதந்தியாகவோ இருக்கும். அதனால்தான் வாய்மொழி உலகெங்கும் ஊணத்தில் பரவுகிறது.

வாய்மொழி உலகெங்கும் ஊணத்தில் பரவுகிறது.

- ☆ உயிருண்டுஎன்பதன் அடையாளம் வளர்ச்சி.
- ☆ வளர்ச்சி முனையில் தெரியும், அடிமரத்தில் தெரியாது.
- ☆ சமூகத்தை மரத்திற்கு ஒப்பிட்டால், சமூகத்தின் முனை - நுனி - வாய்மொழி.
- ☆ சமூகம்என்பது மனிதச்சமுதாயம்.
- ☆ மனிதனைக்கடந்த விலங்கு, தாவரம், கல், மண், சமூகத்தில் கருதப்படவில்லை.
- ☆ மனிதச்சமுதாயம் மனிதர்களாலானது.
- ☆ அதன் அஸ்திவாரம் மக்களுடைய உடல்.
- ☆ சிரசே பிரதானம்என்பதால் தலையே உச்சி.
- ☆ தலைக்குள் உள்ள மூளையும், அங்குச் செயல்படும் மனமும் பிரதானம்.
- ☆ மனத்தின் எண்ணம், வாய்ச்சொல்லால் வெளிவருகிறது.
- ☆ சமுதாயத்தில் ஒருவர் சொல் அடுத்தவருக்கு முக்கியமானால் அதன் வழி மனிதவளர்ச்சி சமூகவளர்ச்சியாகும்.

- ☆ வளர்ச்சி என்பதற்கு அறிகுறி அது தாமதிக்காது.
- ☆ அமெரிக்காவில் 'நியூயார்க் டைம்ஸ்' என்ற பத்திரிகை பிரபலமானது. அதில் வெளியிடும் விளம்பரத்தைவிட வாய்மொழி அதிகமாகவும், வேகமாகவும் பரவுகின்றது அங்குள்ள அபிப்பிராயம்.
- ☆ சென்னையில் அரசியல்தலைவர், பெருஞ்செல்வர், நடிகர்போன்றவர் வீட்டு விஷயங்கள் அன்று மாலை நகரம் முழுவதும் பரவிவிடும்.
- ☆ முக்கியமானவர்களை மக்கள் எடுத்துக்காட்டாகக்கொள்கிறார்கள்.
- ☆ அதனால் அவர்களைப்பற்றித் தெரியப் பிரியப்படுகிறார்கள்.
- ☆ பிரியம் தீவிரமானால், வேகம் அதிகமாகும்.
- ☆ பம்பாயில் டப்பாவாலா எப்படி வேலை செய்கிறது என ஒரு அமெரிக்க நிருபர் ஒரு டப்பாவுடன் வீட்டிலிருந்து ஆபீஸுக்கும், ஆபீஸிலிருந்து வீட்டிற்கும் வந்து ஒரு கட்டுரை எழுதினார். அத்தனை (points of transit) இடம் மாறி டப்பா தினமும் போய்வருவது மக்களுடைய organising skill செயல்பாட்டுத்திறனைக்காட்டுகிறது. செய்தியை ஒருவர் அப்படிப் பின்தொடர்ந்தால் அதன் பாதை விளங்கும்.
- ☆ மனிதன் சூடானசெய்தி கிடைத்தவுடன் அடுத்தவரைப் பார்க்கும் வரைப் பொறுக்காமல், அவரைத் தேடிப்போய் அச்செய்தியைக் கொடுப்பதால், உடனே பரவுகிறது.
- ☆ அந்த விதிக்குட்பட்ட மனிதனுக்கு அன்னை விலக்கு. அவன் வெறும் மனிதன்.

868) தன் காரியம் - புத்தகம், கருத்து, திட்டம், etc. - நாடெங்கும் பரவ விரும்புவார் 'வாய்மொழியை' நாடவேண்டும். அதை நல்லமுறையிலும் செய்யலாம்.

தன் காரியம் நாடெங்கும் பரவ விரும்புவார் வாய்மொழியை நாடவேண்டும்.

- ☆ **1920இல் பேப்பர் படிப்பவர் குறைவு. எப்படி மகாத்மா காந்தி பிரபலமானார் என்பது கேள்வி.**

- ☆ இராமபிரானை எவ்வழி தமிழ்நாட்டு மக்கள் அறியமுடியும்?
- ☆ இராமன் குளிக்கப்போகுமுன் தன் பாணத்தை செங்குத்தாக மணலில் செருகினான். இராமபாணம் எப்பொழுதும் படுக்கையாக இருக்கக் கூடாது. மீண்டும் வந்து பாணத்தை இராமன் எடுத்தபொழுது அதன் முனையில் ஒரு தேரை இருந்தது. இராமன் தேரையை நோக்கி "ஏன் அப்பொழுதே என்னிடம் முறையிடவில்லை" என்றான். "நான் பிறந்ததிலிருந்து இன்றுவரை எதற்கும் இராமபிரானையே நம்பி வாழ்கிறேன். இராமனே என்னைக் குத்தினால் யாரிடம் முறையிடுவது" என்று தேரை கேட்டதாக இராமாயணம்.
- ✿ தேரைக்கு இராமபிரானை எப்படித் தெரியும்?
- ✿ அதுவே வாய்மொழியின் சக்தி.
- ☆ ஒரு புத்தகம் பரவவேண்டுமானால் அது விளம்பரத்தால் பரவாது. வாய்மொழியால் பரவும்.
- ☆ புத்தக ஆசிரியர்கள் பிரசுரிப்பவர்களை விளம்பரம் செய்யச் சொன்னால், "நாங்கள் தானாக விற்கும் புத்தகங்களையே விளம்பரப் படுத்துவோம்" எனப் பதில் வரும்.
- ☆ தானாக ஒரு புத்தகம் விற்பது வாய்மொழியால்.
- ☆ புதியதாக ஆரம்பித்த பள்ளிக்கு விளம்பரம் பலமுறை செய்தனர். பதிலாக ஓரிருவர் வந்து விசாரித்தனர்; சேரவில்லை. இரண்டு ஆண்டிற்குப்பின் பள்ளி பிரபலமாயிற்று. இடம் கிடைக்க சிபார்சு தேவை. அப்படிப் பள்ளியைத் தேடிவந்தவர் அனைவரும் வாய்மொழியாகக் கேட்டவர்களேயாகும்.
- ☆ ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரமத்திலிருந்து ஒருவர் 50 ஆண்டுகளுக்குமுன் மற்ற ஆசிரமங்களைப் பார்க்கப்போனார். ஓரிடத்தில் அந்த மகான் தன் இருப்பிடத்தைவிட்டு எழுந்து ½ பர்லாங்கு வந்து ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரமச் சாதகரை வரவேற்று, "நீங்கள் ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரமத்தில் இருந்து வருகிறீர்களா?" எனக் கேட்டார்.

வாய்மொழி தூட்கம உலகுக்கும் உண்டு.

- ☆ வாய்மொழியாக ஒரு விஷயம் பரவ, அதில் ஜீவனிருக்கவேண்டும்.
- ❀ ஜீவனிருப்பதுஎனில் அது அவர் ஜீவனைத் தொடவேண்டும்.
- ❀ படிப்பவர் (கேட்பவர்) ஜீவனைத் தொடவேண்டுமானால் விஷயம் எழுதுபவர் ஜீவனிலிருந்து எழவேண்டும்.

தொடரும்.....

ஜீவிய மணி

அறிவு அறிய கை செய்யவேண்டும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

விவேகம்என்பது எல்லோரும் அறிந்ததை நம் அனுபவத்தில் புதியதாகக் காண்பதாகப் பல சமயங்கள் அமையும். சாதாரண மனிதன் யோசனையில்லாமல் பெரிய விஷயங்களைப் பேசுவதுண்டு. அவனுக்கு அது பழமொழி. அறிவாளிக்கு உலகத்து விவேகம் அறிவுக்குரிய கருத்து. யோகி அதை ஆன்மீக உண்மையாகக் காண்கிறார். எவரும் அனந்தனின் செயலை அங்குக் காண்பதில்லை. எல்லோரும் அறிந்த எளிய உண்மையாகக் காணும் விவேகம் நடக்கக்கூடியதற்கும், நடப்பதற்கும் இடையேயுள்ள சூட்சும நிர்ப்பந்தத்தை அறிகிறது.

- ☆ உலகம் அறிந்ததை உன் அனுபவம் உணர்த்துவது விவேகம்.
- ☆ காதில் விழுந்தது கருத்தில்படுவது விவேகம்.

"அன்னை இலக்கியம்"

சமர்ப்பணமும் சரணாகதியும்

சியாமளா ராவ்

சரவணன் வரும்போதே மிகுந்த சிந்தனையுடனேயே வந்தான். “இனி சமாளித்தல்என்பது கடினம். பிறகு விபரீதம் ஏற்பட்டால்..... வேண்டாம். வீட்டில் கூறியே ஆகவேண்டும். வேறு வழியேயில்லை. ஆமாம். கூறித்தான் ஆகவேண்டும். ம்.....”

அந்த முடிவிற்கு வந்தபின்பு, மனதுள் ஒரு சின்ன சமாதானம் ஏற்பட்டது. நடையை வேகப்படுத்தினான். வீட்டுக்குள் நுழைந்தான்.

கேட்டைத் திறந்தவுடனேயே, உள்ஹாலில் ராமாமிர்தம், இவனைப் பார்த்ததுமே சிரித்தார்.

சட்டென அவரிடம் சத்தமிடாமல் வரும்படி, உதடுகளின் மேல் ஒரு விரலை வைத்து, ‘வாருங்கள்’என்பதுபோல் ஜாடை காட்டினான் சரவணன்.

புரிந்துகொண்ட ராமாமிர்தம், விடுவிடுவெனத் தோட்டத்திற்குள், செடிகளுக்கு நீர்வார்ப்பதுபோன்ற பாவனையில், சரவணன் பேசுவதைக் கேட்க, தன் காதுகளைமட்டும் சுறுசுறுப்பாக்கினார்.

“அப்பா! இனிமே நீங்க கம்பெனிக்கு, நிச்சயமா வந்தே ஆகணும்பா... மாமாவோட நடவடிக்கைகள்... மாறாட்டம் தெரியறதுப்பா. இன்னும், வேலை செய்யிறவங்களுக்குப் புரியலே. அதுக்குள்ள, நாம.... ஏதாவது செய்யணும்பா..... அதனால... நீங்களே வந்துடுங்க. எப்படியாவது சமாளிச்சுக்கலாம். என்னப்பா..... சரியா....”

சரவணன் கூறவும், மனம் நொறுங்கிப்போவது போலானது. ஆனாலும், நொறுங்கிய இதயத்தை வெளியே காட்டாமல், சம்மதம் என்பதுபோல் தலையையாட்டினார் ராமாமிர்தம்.

ஆனந்த், கோகிலாவுடன் காரில் சென்றுகொண்டிருந்தான். டிரைவ் செய்ததும் ஆனந்த்தான்.

புதுவழியில் போய்க்கொண்டிருந்தது கார். கோகிலாவிற்கு அந்தத் தடமே புரியவில்லை. சரி, எங்குக் கூட்டிப்போகிறாரோ போகலாம். பிறகு கேட்கலாம்என்கிற உத்தேசத்தில் மௌனமாகவேயிருந்தான்.

இரு கிளைகளாகப் பிரிந்த பாதையில், வலப்புறமிருந்த பாதையில் ஒரு கிலோமீட்டர் போன ஆனந்த், சட்டென காரை நிறுத்தினான். காரிலிருந்து இறங்கி, சுற்றும்முற்றும் பார்த்தான். கோகிலாவும் இறங்கி அவனருகில் நின்றாள்.

“கோகி, இந்த வழியில் எங்கே போகணும்? எனக்குப் புரியலே. இங்கே உனக்குத் தெரிஞ்சவா யாராவது இருக்காங்களா.....?”

கேட்ட கணவனைத் திடுக்கிட்டுப்பார்த்தாள்.

“எங்கே போறோங்க. நீங்கதானே இந்த வழியில் வந்தீங்க. இப்ப, என்னைக் கேக்கறீங்க.....” கோகிலா, ஆனந்தைப் பார்க்க, அவன் பார்வையில் வித்தியாசத்தையுணர்ந்தவளின் மனதிலும் சின்ன உறுத்தல்.

பாதை புரியாமல், எங்கே போகிறோம்எனத் தெரியாமல், பதில் ஏதும் சொல்லாமல், உறுத்துப்பார்க்கும் ஆனந்த் அவளுக்குப் புதியவனானான்.

உள்ளுக்குள் ஒரு வண்டு குடைய ஆரம்பித்தது.

நெற்றியில் விரல்களால் தேய்த்தான். மோவாயை சொறிந்து கொண்டான். சாலையில் இரு பக்கங்களையும் தீர்க்கமாய் பார்த்தான்.

“கோகிலா..... எங்கே போகணும்னுதான் சொல்லேன். புரியலையே.... சொல்லேம்மா... எங்கே போகணும்?”

அவ்வளவுதான் கோகிலா அதிர்ந்தேபோய்விட்டாள். இதென்ன கூத்து. சொன்னவனைப் பார்த்து குழப்பமானாள் கோகிலா.

ஒரு வினாடிக்கும் குறைவான நேரத்தில் சுதாரித்துக்கொண்டாள்.

“வாங்க, வீட்டுக்கே போலாம். குழந்தைகளும் வந்திருப்பா. பாவம், அம்மா ஒருத்தராவே அவானைச் சமாளிச்சாகணும். வண்டியைத் திருப்புக. வீட்டுக்குப் போயிடலாம். வாங்க”.

அதன்பிறகு, ஆனந்தின் போக்கில், அவ்வப்போது இந்த குறைபாடு தென்பட்டது. கொஞ்சம், கொஞ்சமாய் அது, அதிகரித்தபோதுதான் கலக்கம் வந்தது. அடிவயிற்றிலிருந்து துக்கம் பிளிறிக்கொண்டு வந்து தொண்டையை அடைத்தது. ‘இனிமையாகப் போய்க்கொண்டிருந்த வாழ்க்கையில் இதென்ன, இப்படியொரு தடைகல்? ஏன்? எதனால்? பகவானே.... நீதான், எந்தக் கஷ்டமும்மில்லாமல் வைத்திருக்கவேண்டும். கஷ்டப்படுத்தாதேப்பா.....’ மனம் பலவாறு புலம்பித்தவித்தது.

அமர்ந்த இடத்திலிருந்து எழுந்தாள். போர்டிகோவில் இருந்த பிரம்பு நாற்காலியில் அமர்ந்தாள். தன்னிச்சையாய் எதிரே டீபாயிலிருந்த புத்தகத்தைக் கை எடுத்தது; புரட்டியது; அது ஒரு வாராந்தரி.

புத்தகத்தின் ஒரு பக்கத்தில் நலம் பெற பிரார்த்திப்போம்என இருந்தது. சட்டென தீர்க்கமாய் பார்க்க, வெண்மைதாடியும், தலைமுடியும், மீசையுமாய், கருணையே உருவான கண்களில் பார்வையைத் தேக்கி, இவளையே உற்றுப்பார்ப்பதுபோலிருக்க, மீண்டும் கண்களைக் கசக்கியபடி பார்க்க, அந்த முனிவரின் அருகிலேயே, அன்பைப் பொழிந்து கொண்டிருக்கும் கண்களோடு, ஒரு மூதாட்டி, அவளையே சிரிப்போடு பார்த்தபடியிருந்தார்.

‘என்னைப் பார்த்துவிட்டாயா? இப்போதுதான் உனக்கு என்னைப் பார்க்கணும்னு தோணித்தா? நீ, எப்போ வருவாய்என்றல்லவா காத்திருந்தேன். வாம்மா.... வா..... என்னருகே வா. உன்னுடைய எல்லாச் சஞ்சலங்களுமே நீங்கிவிடும். வாம்மா.... வா கண்ணா..... ம்.....’என்று அழைப்பதுபோல் தோன்ற, தன்னையுமறியாமல் ‘அம்மா.....’என்று கூவியபடி தன்னையும் மறந்து அப்படியே அந்தப் புத்தகத்தில் இருந்தவர்களைத் தன் நெஞ்சோடு அணைத்துக்கொண்டாள். ஏனோ, அவளுக்குள்ளிருந்து

பிரவாகமாக, அணையை உடைத்து வருவதுபோல் அழுகை பீறிட்டுக் கொண்டு வந்தது. ஆனால், அந்த அழுகையில் ஒருவகையான சந்தோஷமே மேலோங்கிநின்றது. அவளுக்குள், என்னென்னமோ இரசாயன மாறுதல்போல் நடந்துகொண்டிருந்தது. அதை உணரமுடிந்ததே தவிர, சொல்ல வரவில்லை. ‘கண்டுகொண்டேன், கண்டுகொண்டேன் உன்னை’ என்று கூவவேண்டும்போல் இருந்தது.

இன்னும் தன் இதயத்தின்மேல் வைத்த அந்தப் புத்தகத்தை எடுக்கவில்லை. கோகிலாவின் இரு கரங்களும் அந்தப் புத்தகத்தைப் பொதிந்துகொண்டிருந்தது என்பதுதான் நிஜம்.

எவ்வளவு நேரம் உட்கார்ந்திருந்தாளோ தெரியவில்லை.

உள்ளே கூடத்திலிருக்கும் சுவர்க்கடிகாரம், கண்டாமணிபோல் ஏழு அடித்தது. ஒரு விதிப்பு ஏற்பட்டு உணர்விற்கு வந்தாள். புத்தகத்தைக் கையில் எடுத்தாள். மீண்டும் பார்த்தாள்.

அந்த முனிவரின் புகைப்படத்தின் கீழ் ‘ஸ்ரீ அரவிந்தர்’ என்றும், அந்த அன்புருவான மூதாட்டியின் கீழ் ‘ஸ்ரீ அன்னை’ என்றும் எழுதி இருந்தது.

“உயிர் வாழ்வனவற்றில் மனிதன்மட்டுமே பிரார்த்தனை செய்கிறான். அது அவனுக்கு அவசியமானது. அதுவும் பிறருடைய நலனுக்காக பிரார்த்தனை செய்யும்போது அது மேன்மையடைகிறது” - ஸ்ரீ அரவிந்தர் என எழுதியிருந்தது.

‘ஸ்ரீ அரவிந்தர்... ம்... இவர் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் அல்லவா? இவர் எப்போது ஆன்மீகவாதியானார். கூடவே இந்தப் பெண்மணி யார்?’ புரியாவிட்டாலும், மனது என்னமோ பூக்களைச் சுற்றும் வண்டு (தேனீ)போல, அவர்களைச் சுற்றியே ரீங்காரமிட்டது.

‘யாரைக் கேட்பது? எப்படி அறிவது? ஆனால், எனக்கு இவர்கள் இருவரைப்பற்றியும் நிச்சயமாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமே.... எனக்கு.... இவர்கள் வேண்டுமே. நான் அவர்களை நெருங்கவேண்டுமே.... எப்படி?... ம்.... சரி... உங்களையே வேண்டுகிறேன்.... அம்மா... எனக்கு வழிகாட்டு. உங்களையறிய வழிகாட்டு.... நான் உன் குழந்தைதானே.... பரிதவிக்கும்

எனக்கு.... எப்படியாவது உன் அருகாமையைத் தந்துவிடு.... நீ யார்? எங்கிருக்கிறாய்? எல்லாமே நீயேதான் சொல்லவேண்டுமம்மா.... அம்மா.... அம்மா.... எனக்கு நீ வேண்டும்.... நீமட்டுமே வேண்டும்.... ஆனால், வழிவகை தெரியவில்லையே.... ஏனோ.... உன்னை, என்னிடமிருந்து ஒரு வினாடிகூட விலக்கமுடியவில்லையே.... என்னிடமிருந்து பயம்கூட, தூர நின்றதான் என்னைப் பார்க்கிறது.... ஆமாம்மா... கண்டுபிடிப்பேன்.... எப்படியாவது, உன்னைக் கண்டுபிடித்து உன்னருகில் நெருங்கி, உன் ஆஸ்ரமத்தில் ஒடுங்கிக்கொள்வேன். அம்மா....’

“கோகிலா.... கோகிலா.... டிபன் கூட சாப்பிடாம என்ன பண்ணிண்டிருக்கே... வாம்மா....”

மாமியார் சிவகாமியின் குரல் கேட்கவும், சட்டெனக் கலைந்தாள். புத்தகத்தைத் தன் அறையினுள் பத்திரமாக வைத்தாள்.

“இதோ வந்துட்டேம்மா” என்றபடி சிவகாமியின் அருகில் சென்றாள்.

“என்ன பொண்ணும்மா நீ.... கம்பெனிலேருந்து வந்தவ, ஒரு வாய் காப்பியும் குடிக்காம, டிபனும் சாப்பிடாம.... சரி வா. சூடா ஏதாவது.... ம்.... தோசை வார்த்துத்தரேன். வா....”

பெற்றவர்களில்லாமல், கோகிலாவும், அவள் தம்பி சரவணனும் படித்து, ஆளுக்கொரு வேலையில் சேர்ந்தது எல்லாமே பிறர் உதவியின்றி, பெற்றோர் வைத்திருந்த சிறு தொகையில்தான். விபத்தில் இருவரும் அடிபட்டு மரித்ததால், அதனால் வந்த ஓர் ஈட்டுத்தொகையும் அவர்களுக்குக் கைகொடுத்தது.

ஆனந்தின் நட்பு, காதலாகப் பரிணமித்ததில், வெவ்வேறு மதத்தினரானாலும், ஆனந்தின் பெற்றோர், அறிவுசார்ந்த, தாராள மனதுடன், சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொண்டு திருமணமும் செய்து வைத்தார்கள். அதுமட்டுமின்றி சரவணனையும் தங்களோடு தங்கள் குடும்பத்தில் ஒருவனாய், அன்பு, பாசத்தோடு பிணைத்துக் கொண்டார்கள்.

திருமணத்திற்குப்பின் தாங்கள் இத்தனை நாட்கள் குடியிருந்த சின்னஞ்சிறு வீட்டைக் கண்ணீரோடு, நன்றி கூறி, வீட்டைவிட்டு வெளியே வரும்போது, கோகிலாவும், சரவணனும் அந்த வீட்டிற்குமுன்

வீழ்ந்து வணங்கி, இத்தனை நாட்கள் தங்களுக்கு விசுவாசமாய், எந்தத் தொந்தரவுமின்றி இடம்கொடுத்து, காப்பாற்றிய அந்த வீட்டை அவர்களால் உயிரில்லாத ஐடமாய் நினைக்கமுடியவில்லை. தங்களுக்கு எல்லாவிதத்திலும் அதிர்ஷ்டமாகயிருந்ததாகத்தான் நினைத்தார்களே தவிர, கல், மண், சிமெண்ட்என்ற வகையில் நினைக்கவில்லை.

அன்னையின் கோட்பாடுகளில் ஒன்றான, “ஐடத்திற்கும் உயிருண்டு” என்பதை அறியாதவர்கள்தான். ஆனால், வீடுஎன்றும் ஆஸ்ரயம் தரும் அந்த இடத்தை, வெகுவாக மதித்தார்கள். உறவினராக அன்று, பெற்றவர்கள்போல் நினைத்து, மருகினார்கள். பிரிவது குறித்து மன்னிப்பும் கேட்டார்கள். உணர்ச்சிக்குவியலாக மாறியிருந்தார்கள் என்பதுதான் நிஜமானது.

ஆர்த்தி, அவினாஷ்என இரு குழந்தைகளும் பிறந்து, வளர்ந்து, ஆறாவதும், மூன்றாவதுமாகப் படித்துக்கொண்டிருக்கும்போதுதான், ஆனந்திற்கு, திடீரென இந்தக் குறைபாடு ஏற்பட்டது. எதனால்? ஏன்? எனப் புரியாமல், டாக்டரிடம் காட்டி, மருந்து, மாத்திரைகள்என்றும் கொடுத்தாயிற்று. ஆனால் பூரணமாக அவனைவிட்டு விலகவில்லை.... அந்தத் தடுமாற்றம்.

சொந்தக் கம்பெனிஎன்பதால், அடிக்கடி வெளியூர் போகவேண்டிய நிலை. கம்பெனியுடன் தொடர்புள்ளவர்களிடம் நிறைய பேசவேண்டிய நிலை. இந்தச் சமயத்தில் ஆனந்தின் நிலைமைக்கு இப்படியொரு சங்கடம். மனம் வெதும்பித்தான்போனது அனைவருக்கும்.

அந்த நேரத்தில்தான் கோகிலா, அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பார்வையில்பட்டாள்.

அடிக்கடி, அந்தப் புத்தகத்திலிருந்தவர்களைத் தன்னோடு அணைத்துக்கொண்டாள். காய்கறிகளை வாங்கிக்கொண்டு, யோசனையுடன் நடந்து வந்துகொண்டிருந்தாள் கோகிலா.

மனது என்னமோ, அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தரைப்பற்றியே, அந்த நினைவுகளிலேயே ஓடிக்கொண்டிருந்தது. வழிவகை தெரியாமல், எப்படி கண்டுபிடிப்பது? ‘அம்மா..... அம்மா.....’ மனது புலம்பியது. கண்கள் இதோ கொட்டப்போகிறேன்என்று தளும்பித்தள்ளாடியது.

‘வேண்டாம். நம் மனதை அடக்கவேண்டும். தெருவில் நடப்பவர்களின் அனுதாபம் நம்மேல் விழக்கூடாது. தைரியம். எனக்குள் தைரியம் வரவேண்டும்.... ஆமாம். நான் தைரியமாகயிருப்பேன்’.

பலவிதமான எண்ணங்களின் ஓட்டங்களை மனதில் ஓடவிட்டு, நடந்து போய்க்கொண்டிருந்தவளை நிறுத்தியது ஒரு குரல்.

“கோகி... கோகி... ஏய் கோகிலா....” அவளைப் பிடித்து நிறுத்தியது ஒரு கரம்.

திரும்பியவளின் வாய் ஆச்சரியத்தில் விரிந்து, கண்கள் பெரியதாக “நீலா.... நீயா.... எப்ப இந்த ஊருக்கு வந்தே.... ரொம்ப சந்தோஷமாயிருக்கு நீலா..... வாயேன் வீட்டுக்கு. பேசின்டே போகலாம்....” கூறினாள் கோகிலா.

“கோகி, நான் பத்து தரம் கூப்பிட்டபின்புதாண்டி நீ திரும்பிப் பார்த்தே. அப்படி என்ன யோசனை கோகிலா? முகமெல்லாம் வாடியிருக்கு. ஏதாவது ப்ராப்ளமா? சொல்லு. நான் உன்னோட நெருங்கிய சிநேகிதின்னு நினைச்சா, உன் ப்ராப்ளத்தை சொல்லு.... கோகிலா.... உள்குக்குள்ள வச்சப் புழுங்கறதை விடும்மா. அப்பத்தான் உனக்குள்ளயும் ஒரு தெளிவு பிறக்கும்”.

ம்....ஹூம்.... கோகிலா எதுவுமே பேசாமல், கண்களில் வரும் கண்ணீரைத் தடைபோடமுடியாமல், கைகுட்டையால் துடைத்தபடியும், மூக்கை உறிஞ்சியபடியும் வந்தாள்.

‘இவள் வாழ்க்கையில் ஏதோ பெரியதாய் அடிபட்டிருக்கிறாள். கேட்டு தொந்தரவு செய்வதைவிட, நாம் போகும் இடத்திற்கு இவளையும் அழைத்துபோவோம். அங்காவது அவளுக்கு அமைதி கிடைக்கட்டுமே’.

மனதில் நினைத்ததைச் செயல்படுத்தினாள் நீலா.

“கோகி.... சரி விடு. ஒண்ணும் நீ சொல்லவேண்டாம். இப்ப, நான் கோவிலுக்குத்தான் போரேன். என்னோட நீயும் வாயேன் கோகி. சஞ்சலமும் குறையும், நிம்மதியும் கிடைக்கும். வரியா கோகிலா....”

“ப்த்ஸு....”என்று உதட்டைப் பிதுக்கினாள் கோகிலா. “ப்ளீஸ் நீலா. தப்பா நினைச்சுக்காதே. இப்ப மனசு எதுலயும் ஓட்டாது. ஒண்ணுமே பிடிக்கலே. வீட்டுல மாமியாரும், மாமனாரும் வேறே.... ஆதங்கப்படுவாங்க.

இன்னொரு நாள் பார்க்கலாமே.... தப்பா நினைச்சுக்காதேம்மா நீலா.... ப்ளீஸ்...”

“சேச்சே.... இதுல என்ன இருக்கு தப்பா நினைக்க. நீ.... சொல்றது போல, வீட்டுல பெரியவங்க, நேரமானா கவலைப்படுவாங்கதான். கிளம்பு கோகி. உனக்காக நான் வேண்டிக்கிறேன். வரட்டுமா? கவலைப்படாம போ. எல்லாம் சரியாயிடும். பை....”

சொல்லிவிட்டு நீலா போக, வேறு பாதையில் கோகிலா வீட்டை அடைந்தாள். ஆனால், அவள் மனதில்மட்டும் அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தரைப்பற்றிய பல கேள்விகள் துளைத்து, அறியும் ஆவல் அதிகமாகியது.

வாசலில் வந்து நின்றபடி வீதியின் இருபுறமும் கவலையோடு பார்க்கும் சிவகாமியைப் பார்த்து, மனம் வெதும்ப, நடையை வேகமாக்கினாள்.

“அம்மா.... ரொம்ப கவலைப்பட்டுட்டீங்களா? ரொம்ப சாரிம்மா. வழியில என் ஃப்ரெண்டு நீலாவைப் பார்த்துப் பேசினதுல நாழியாயிடுத்தும்மா.... பாவம்மா நீங்க. சாரிம்மா”.

உண்மையிலேயே மனம் நெகிழ்ந்து கூறும் கோகிலாவைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தாள் சிவகாமி.

“கவலைப்பட்டேன்தான். இல்லேங்கலே. ஆனா, இதுல என்னம்மா தப்பு.... ரொம்ப நாள் கழிச்சு, சிநேகிதியப் பார்த்த சந்தோஷத்துல கொஞ்ச நேரம் பேசின்டிருந்திருக்கே. இது சகஜந்தானே. இப்ப, நான் கோவிலுக்குப் போயிட்டு வரப்ப, கொஞ்ச நாழியானா.... நீ, கவலைப் பட்டுண்டு வாசல்ல நிப்பே. இன்னிக்கு நான். அவ்வளவுதான். இதுக்கெல்லாம்போயி மன்னிப்புகேட்டுண்டு. நீ டிபன் சாப்பிடாம போயிட்டியே....ங்கற கவலைதாம்மா எனக்கு. வா உள்ளே. சூடா, வெங்காய உப்புமா பண்ணியிருக்கேன். வாம்மா. களைச்சுப்போயிருக்கே பாரு”.

நெகிழ்ந்துதான்போனாள் கோகிலா.

‘தாயினும் சாலப்பரிந்து....’ ம்... என்று பெருமூச்சுடனும், கூடவே ஒரு பெருமையுடனும் உள்ளே சென்றாள்.

அவர்கள் கம்பெனிக்கான சில முக்கிய சாமான்கள் கல்கத்தாவில் இருந்துதான் வாங்கவேண்டும். இத்தனை வருடங்களும், ஆனந்த் மட்டுமே சென்றுவந்தான். ஆனால்..... இப்போது..... சொல்லவும், நினைக்கவும் தயக்கமாகத்தானிருந்தது. சரவணனைமட்டுமே அனுப்பலாம். ஆனால் ஆனந்த் மனசு கஷ்டப்படுமே.... என்ன செய்வது.... எப்படிப் பேச்சை ஆரம்பிப்பது.... புரியாமல், எல்லாருமே நடப்பது நடக்கட்டும்என இருந்தார்கள்.

அப்போதுதான் ஆனந்த் ராமாமிர்த்தத்தினருகில் வந்தான்.

“அப்பா! கல்கத்தாவுக்கு அவசியம் போயே ஆகணும். நான் போனால்தான் சரிப்பட்டுவரும். சரவணனை அனுப்பலாம்தான். ஆனா, இங்கே கம்பெனிக்குப் பொறுப்பான ஆள் அவன்தானே. அதனால, யோசிச்சு, நானும், கோகிலாவுமா போலாம்பு இருக்கேன். என்னோட இப்பத்திய நிலைமைக்கு, கோகிலா என்னோட வரதுதாம்பா சரியா இருக்கும். ஆனா, குழந்தைகளோட, அம்மாவுக்குக் கஷ்டம் ஆயிடுமோன்னு....”

ஒரு பெரியப் பாரம், மனதிலிருந்து சடேரெனக் கழண்டுவிழுந்து துளானதுபோலிருந்தது ராமாமிர்த்தத்திற்கு.

“அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்லேப்பா. நீ கோகிலாவையே கூட்டிண்டு போ. பலவிதத்திலயும், நீ சொன்னதுதாம்பா சரி. சரவணன் இருக்கிறப்ப.... எந்த கவலையும் உனக்கு வேண்டாம்பா. இங்கத்திய வேலைகளை நாங்க பார்த்துக்கறோம். நீயும், கோகிலாவும் பிஸினஸைப்பத்திய கவலையை மட்டும், என்னென்ன வாங்கணும், எத்தனை வாங்கணும்கற யோசனையோட போய்ட்டு, நன்னா பேசிட்டு வாங்கோ. அது போறும். சரிப்பா, ஒருவழியா சரியான தீர்மானம் எடுத்துருக்கே. சரவணா! இன்னிக்கேபோய் டிக்கெட் ரிஸர்வ் பண்ணு. ம்.... சரி.... சாப்பிடலாம் வாங்கோ....”

சரவணன் கோகிலாவிடம் சென்றான்.

“அக்கா! சந்தோஷமா போயிட்டு வா. நல்லதே நடக்கும்னு தைர்யமாயிரு. நாம யாருக்கும் கெடுதல் பண்ணலே. கடவுள் தண்டிக்க மாட்டார்னு நம்புக்கா. புரியுதா.... ப்ளீஸ்கா....”

கண்களில் நீர் தளும்ப, சரவணன் கூற, முகம் சிவக்க, அழகையை அடக்கி, தலையை அசைத்தாள் கோகிலா.

முதல் வகுப்பு கூபேயில் பயணித்தும், எந்தவிதமான துள்ளலோ, துடிப்போயின்றி பொறுமையும், வெறுமையுமே அவர்களைச் சூழ்ந்திருந்தது. இனம்புரியாத உணர்வால், கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தார்கள். ஜன்னலோடு, ஜன்னலாய் பார்வையை வெளியேற்றி ஒன்றிப்போயிருந்தான் ஆனந்த். எடுத்துவந்திருந்த ஒரு புத்தகத்தைப் புரட்டிக்கொண்டிருந்தாள் கோகிலா.

திடீரென, அப்படியே..... மனைவியின் மடியில் சரிந்தான். அவள் புடவை ஈரமாகியது. குலுங்கவில்லை, விம்மவில்லை. சரம்சரமாக ஒரேபோல, சத்தமின்றி பெய்யும் மழையின் தாரையைப்போல் கண்களின் வழிகள் திறந்ததில் சொரிந்த கண்ணீர்தான் அவள் புடவையை நனைத்தது.

ஆனந்தின் தலையை இதமாய் வருடிவிட்டாளேதவிர, வாய் திறந்து ஒரு பேச்சும் வெளிவரவில்லை. தன்னுடைய கண்களின் வாசலையும் இறுக மூடிவிட்டாள்.

அந்த மௌனமும், இரயிலின் சீரான, சிக்குப்புக்கு சப்தமும்மட்டுமே அந்த கூபேயை சூழ்ந்திருந்தது.

திடீரென எழுந்து உட்கார்ந்தான் ஆனந்த்.

“கோகிலா.... ரொம்ப பயமாயிருக்கும்மா.... எனக்கு..... எனக்குமட்டும்... ஏன்.... இப்படி.....? முடியலையே.... முடியவேயில்லே..... கோகி.....”

கதறும் கணவனின் கண்ணீரைத் துடைத்தாலும், உள்ளுக்குள்ளேயே இரத்தக்கண்ணீர் வடிவதைத் தடுத்துநிறுத்த முடியவில்லையே.....

வார்த்தைகளில் ஜாலம்காட்டி, சமாதானப்படுத்தினாள். அவன் மனம் உருகும்படிப் பேசியதில், கொஞ்சம் சமாதானமானவன், சாப்பாடு கேட்டு, சாப்பிட்டதில் ஓரளவு, அந்த நிலை மாறியது.

கம்பெனிக்கான வேலைகளை மீண்டும் இருவருமாய் விவாதித்து சரிபார்த்தார்கள். தீர்மானித்தபின் அவைகளைக் குறிப்பெடுத்து,

சந்தோஷமாகப் பயணித்து, அங்கு இருக்கும் கம்பெனியின் நண்பர் வீட்டிலேயே தங்கினார்கள்.

குளித்துவிட்டு, உட்கார்ந்து பேசும்போதுதான் மீண்டும் அந்த அசம்பாவிதம்.

பட்டாச்சார்யா ஒன்று கேட்க, இவன் பதில் வேறொன்றாயிருந்தது. கோகிலாவின் முகமும் மாறியது. பட்டாச்சார்யாவின் முகத்தில் கேள்விக்குறி.

கோகிலா, செய்கையால் அவரைப் பேசாமலிருக்கும்படிகூற, புரிந்து கொண்டார். பத்து நிமிடங்கள்போல பேசி ஓய்ந்தவன், இப்பொழுது சுயத்திற்கு வந்தான். ஆனால், ரொம்பவுமே தளர்ந்திருந்தான். பிறகு தூங்கச் சென்றுவிட்டான். அவன் நன்கு தூங்கியபின் பட்டாச்சார்யாவிடம் விவரமாகக் கூறினாள்.

“சார், நீங்க நெருங்கிய நண்பர்ங்கிறதால, உங்ககிட்டமட்டும் சொல்றேன். அவருடைய நினைவுகள்ல தடுமாற்றம் இருக்கு. டாக்டர்கள் இதெல்லாம் ‘பாஸிங் கிளவுட்ஸ்’போலன்னு சொன்னாலும், எங்களால பயப்படாம இருக்கமுடியலே. மூளையிலயிருக்கிற ஸெல்களிலயோ, நரம்புகளிலயோ வரும் சிறுசிறு உறுத்தல்களாலதான் இப்படியொரு நிலைமை. அது தானா சரியாயிடும்னு சொல்லிட்டார். அதனால்.... தயவுசெய்து.... வேறே யாருக்கும் பிஸினஸுல இருக்கிறவங்களுக்குத் தெரியவேண்டாமே..... ப்ளீஸ் சார்....”

குரல் தழுதழுக்க கோகிலா கூறவும், பட்டாச்சார்யாவும், அவர் மனைவியும் (தீபாவும்) அவளுக்குத் தைரியத்தைக்கொடுத்தார்கள்.

“கோகிலா.... இன்னிக்கு, நான் உங்க ரெண்டு பேரையும் ஒரு இடத்துக்குக் கூட்டிட்டுப்போறேன். எல்லாம் சரியாகும். கவலையே படாதேம்மா... சரியா.....” கூறிய தீபாவின் உண்மையான ஆதங்கம் உள்ளுக்குள் ஆறுதலைத் தந்தது.

சுமார் நான்கு மணிக்கு நால்வருமாய் டிராமில் ஏறினார்கள். அதில் முதல் வகுப்பு, இரண்டாம் வகுப்புள்ள இருந்தது ஆச்சரியமாக இருந்தது. பெரிய மின்விசிறி சுற்றும் முதல் வகுப்பில் உட்கார்ந்து, வெளியே வேடிக்கைப் பார்த்தபடியே வந்தார்கள்.

“ராணிக்குட்டி சார் (4)” என கண்டக்டரிடம் கூறி, டிசுக்கெட் வாங்கியபோது, அது ஒரு இடம் என்பதே தெரியவில்லை. இறங்கி ஒரு ஆட்டோ பிடித்துப்போனார்கள்.

நுழையும்போதே ஓர் அமைதி, லேசாகி தானே மிதப்பதுபோல் உணர்ந்தாள் கோகிலா.

பெரிய வீடு, தோட்டம், பசிகளுக்கருகில் ஒரு கொடி படர்ந்து மேலே பரவியிருந்தது.

‘ப்பா.... எத்தனை கொத்துக்கொத்தாய் மஞ்சள்நிறக் குவளைபோன்ற பூக்கள். என்ன அழகு. எத்தனை ரம்யம். இதமான காற்று, சில்லென்று அவர்களைத் தழுவி, இதமான குளிர்ச்சியை அள்ளி வீசியது.

பசிகளில் ஏறி உள்ளே நுழைந்தவுடனேயே, அது ஆய்ஸ்ரூம்போல் இருந்தது. விதவிதமான அன்னையின், ஸ்ரீ அரவிந்தரின் புகைப்படங்கள் தான் எத்தனை, எத்தனை....

குப்ரென்ற சந்தோஷம் அவளை திக்குமுக்காடவைத்தது. தீபாவின் கரங்களைக் கெட்டியாகப்பிடித்தாள். முகம் சிவந்தேபோனது.

“ஆண்டி, ஆண்டி.... இஷங்க.... இஷங்க....” மேலே வார்த்தைகள் வாராமல், கண்கள் நிரம்ப, தத்தளித்தாள் கோகிலா.

“கோகிலா, அப்புறமா எல்லாம் சொல்றேன். இப்ப எதுவும் பேசக் கூடாது. அமைதி ரொம்பவும் முக்கியம். வா, உள்ளே போகலாம். வா ஆனந்த்....”

உள்ளே போனதும் வலம் இடமாக, அங்கு இருந்த கூடங்களில் பார்வையை ஒட்டியவள், அடுத்து, கூடத்தை ஒட்டிய அறையில் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் இளவயது உருவச்சிலை. வேஷ்டி, அங்கவஸ்திரத்துடன் நின்றுகொண்டிருந்தார்.

சட்டென, கோகிலாவிற்குப் புரியவில்லை. யார் இவர்? இளவயதாக இருக்கிறாரே.... தீட்சண்யத்துடன் பார்த்தாள். அந்தக் கண்கள்.... அவைகளிலிருக்கும் கருணையும், அன்பும்.... புரிந்துகொண்டாள் கோகிலா. ஆம்... இவர் ஸ்ரீ அரவிந்தர்தான். வயதுமுதிர்ந்த படத்தில் பார்த்தது, வெண்தாடியும், மீசையும், சிரசிலிருந்து கழுத்துவரை

பரவியுள்ள நரைமுடியும்.... ஆமாம், அவரேதான். கண்களின் காருண்யம் அவளுக்கு அடையாளம்காட்டியது. வீழ்ந்து வணங்கினாள். அந்தக் கண்கள் அவளையே பார்த்தன.

அடுத்து ஒரு நீண்ட ஹால். அதில், நடுவில், துளசிமாடம்போல் ஒரு சமாதிகட்டப்பட்டு, பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க, அதைப் பார்த்துப் பின், வலப்புறம் திரும்ப....

‘அம்மா.... அம்மா.... அம்மா....’

இதயத்துள், அவளையுமீறி கூக்குரல். கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம், பொங்கிப்பொங்கிப் பெருக, அப்படியே கீழே மடங்கி சரிந்தாள். சத்தமில்லாமல் கண்ணீர் பிரவாகமெடுத்தது.

‘அம்மா.... அன்னையே.... உன்னை எப்படி கூப்பிடறது, எப்படி அழைக்கிறதுன்னு தெரியலே.... ஆனா.... எனக்கு நீ அம்மாதான்.... அம்மா.... நீ.... ஒருத்திதான்.... என்னை.... என்னை.... முடியலையே.... எழுந்திருக்கவே முடியலையே.... உடம்பெல்லாம் பரவுகிற உணர்ச்சியை உணரத்தான் தெரிந்தஅளவிற்குச் சொல்லத் தெரியலையேம்மா.... ஆனா.... இதென்ன மாயம்.... என்னோட பயம், ஆதங்கம், கவலை.... எல்லாம் குறைஞ்சுண்டே வருதே.... ம்மா.... அன்னையே.... இதென்ன சந்தோஷம்.... எனக்குள்ளே.... ஆமாம்மா.... எத்தனை சந்தோஷம் பொங்கறது.... அம்மா... இதென்ன... எப்படி.... எப்படிம்மா... நானே.... ஆமாம்மா, நானே உன் மடியில் இருக்கிறேனே... எப்படி?...ம்மா.... எத்தனை இதம்... இதம்... உன்னோட மார்புல சாய்ஞ்சுண்டேனே.... வலிக்கிறதாம்மா... எத்தனை நிம்மதி.... நிம்மதி... அம்மாடி... அம்மா... என்னைக் கட்டிக்கோயேன், என்னை அணைச்சுக்கோயேன்.... என்ன இதம், என்ன சுகம்... மெத்துன்னு உன் கைகள்லாம் பஞ்சுபோல.... ம்மா.... அப்படித்தாம்மா... ம்மா... ம்மா... ம்மா....”

“கோகிலா.... கோகிலா... எழுந்திரேன். தியானம் செய்யும் நேரமாயிடுத்தும்மா.... எழுந்திரு கோகிலா” தீபா, மெல்லிய குரலில், அவள் முதுகைத் தட்டி, விதிர்விதிர்த்தாற்போல் புரண்டு எழுந்தாள் கோகிலா.

எழுந்தவளுக்கு ஒரு கணம் எதுவும் புரியவில்லை. தீபாவைப் பார்த்தாள். அன்னையைப் பார்த்ததும் புரிந்துகொண்டாள். மோவாய்

துடிக்க, மீண்டும் கண்களில் நீர்ச்சரமிட்டது, சந்தோஷத்தினால். சட்டென தீபாவின் கரங்களைப் பிடித்து நெஞ்சில் வைத்துக்கொண்டாள்.

புரிந்துகொண்டாள் தீபா. அன்னையின் அருளால், அவளுக்கு நல்ல செய்தியே கிடைத்திருக்கிறது எனப் புரிந்தவளின் மனதும் மலர்ந்தது.

“கதவைத் திற; காற்று வரும்” என்று சொல்வதற்கேற்ப, கோகிலா தன் மனதின் கதவை முழுமையாகத் திறந்துவிட்டாள். அதுதான் அன்னையின் அருள் முழுவதும் அவளை அடையும் வழியானது என்பதைப் புரிந்துகொண்டாள் தீபா.

“இப்போதிருக்கும் உண்மையான, கல்மிஷமில்லாத நெகிழ்ச்சி, கோகிலாவிடம் எப்போதும் இருக்கவேண்டும் அன்னையே” என தானும் பிரார்த்தித்தாள்.

தியானநேரம் நெருங்கியது.

அனைவருமே விழிகளைமூடி, சம்மணமிட்டு அமர்ந்தார்கள்.

ஆனந்த், அதேபோல் அமர்ந்த சில வினாடிகளிலேயே தானே எடையற்றவனாகி, மிதந்துகொண்டிருந்தான். எத்தனை நேரம்? தெரியவில்லை. திடீரென அவனைச் சுற்றி ஒரு வளையம் தோன்றியது. வெள்ளிகோடுபோல், அவனைச் சுற்றிப் பாதுகாப்பாக இருப்பதுபோல் இருந்தது. அடிவயிற்றிலிருந்து கிளம்பிய.... இன்னதென்றறியாத உணர்வு மேலேறி, கண்கள்மூலமாய் வெளியேறிக்கொண்டிருந்தது... அவனை அறியாமலேயே....

சத்தமின்றி பெய்யும் மழைபோன்று ஒரேபோல் கண்கள் பொழிந்தன.

எத்தனை மணி? ம்..ஹூம், தெரியவில்லை.

தியானம் முடிந்து, துளிக்கூட சத்தமின்றி நகர்ந்துசென்றனர் அனைவரும். ஆனந்த், எந்தவிதமான தொந்தரவுமில்லாமல், அயோமயமாய் உட்கார்ந்திருந்தான். உள்ளுக்குள் இன்னதென்று தெரியாது பேரானந்தம். அவனே மிதந்துகொண்டிருந்தான். ஒரு மூதாட்டி, அவனிடம், ஏதோ பேசியபடி, அவனை அணைத்துச்செல்கிறார். வெண்புறாவைப்போல, வெண்ணிற உடை அணிந்துள்ளார். வெண்மையான பஞ்சுப்பொதிகளாய் மேகங்களிடையே, ஆனந்தின்

கையைத் தன் கரங்களுடன் கோர்த்துக்கொண்டு ஆனந்தை அழைத்துச் செல்கிறார்.

புளகாங்கிதத்துடன், முகத்தில் புன்முறுவலுடன் உட்கார்ந்திருந்தான் ஆனந்த்.

கோகிலாவோ அன்னையைவிட்டு நகரவும் மனமில்லாமல் அப்படியே உறைந்து உட்கார்ந்திருந்தாள்.

அதுவும் முக்காடிட்ட சிரத்தில் தங்கவளையமாய் கிரீடமும், கண்களில் நம்மால் விவரிக்கமுடியாத அளவிற்கு காருண்மாயா? அன்பா? அழைப்பா? எனப் புரிந்துகொள்ளமுடியாத, ஆனால் பரவசமூட்டும் பார்வையும், எங்கிருந்து நாம் பார்த்தாலும், நம்மையே பார்ப்பதுபோன்ற உணர்வும், சந்தோஷச் சிரிப்புடன் நம்மை அழைப்பதுபோல், வலக்கரத்தில் ஒரு ப்ளெஸ்ஸிங் பேக்கட்போன்று ஒரு சீட்டையும், தகதகவென மின்னும் புடவையை உடுத்தி, கம்பீரம், கருணை, மகிழ்ச்சி என்கிற மூன்றும் கலந்த கலவையாய், தீட்சண்யமாகப் பார்க்கும் அன்னையைவிட்டு அவளால் நகரமுடியவில்லை என்பதே உண்மையாகியது.

‘உன்னை விடமாட்டேன், விலகமாட்டேன், நகரமாட்டேன். நீதான் எனக்கு எல்லாமே. என்னை இங்கிருந்து போகவிடாதேம்மா, தாங்க மாட்டேன். இங்கேயேயிருக்க எனக்கு வழிகாட்டு, வழிகாட்டு.....’

மனதுள் சொல்லியபடியே, கண்களில் பொழிந்ததைத் துடைத்து அன்னையைப் பார்த்தவள், “அம்மா” என்று கூவியபடியே மயங்கி வீழ்ந்தாள். ஆமாம். கோகிலாவிற்குத் தெரிந்தது அன்னையின் விஸ்வரூபத் தரிசனமாக, ஆகாயத்துக்கும், பூமிக்குமாய் நின்ற அன்னையின் உருவம்தான்.

அன்னையின் பார்வையையே தாங்கும் சக்தியற்ற நமக்கு, விஸ்வரூபத் தரிசனத்தின் சக்தியைத் தாங்கமுடியுமா?

கண்களைக் கூசச்செய்யும், பிரகாசமான ஒளியை, நம் மானிடக் கண்களால் பார்க்க இயலுமா?

முடியும், முடியும், முடியும்.

எப்போது? எவ்விதம்? எந்த நாளில்?

எல்லாமே நம் கையிலிருக்கும்போது, நம்மை, நாமே, பலவிதமாகப் பண்படுத்திக்கொண்டு, எல்லாவிதமான கெட்டவைகளையும் நம்மைவிட்டு விலகச்செய்து, நம்மை பவித்திரமாக, தூய்மையாக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

இது நடக்குமா? மானிடரால் முடியுமா? அதுவும் தற்போது உலகம் இருக்கும் நிலையில் நம்மால் முடியுமா?

முதல் தவறே அதுதானே. அங்குதானே ஆரம்பிக்கிறது. நம்மால் முடியுமா? ஏன் இந்தச் சந்தேகம்? எதனால்?

அதைவிட்டு, தவிர்த்து, நம்மால் முடியும், முடியவேண்டும் என்று நினைத்து, நாம் அன்னை காட்டிய பாதையில் நடந்தால், தடங்கல்களும், தடைகளும், தானாக விலகி வழிவிடாதா? அந்த நம்பிக்கை, நம் மனதில் பூரணமாக உருவாகவேண்டும்.

“அம்மா....” என்றபடி மயங்கிச்சரிந்த கோகிலாவை பரபரவென்று நடந்தாலும், துளி சத்தமின்றி அவளைத் தன்னோடு பிணைத்தபடி எழுப்பி, நடத்தினாள் தீபா.

திடீரென யாரோ தொட்டு, உலுக்கியதுபோல் ஆனதில், கலைந்து எழுந்தான் ஆனந்தன்.

அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தரின் படங்களை பயபக்தியோடு வணங்கி, வாங்கியவர்கள், வார்த்தைகளற்றுப்போனவர்களாய், மௌனமே இங்கிதமாயிருக்க, வெளியே வந்தார்கள்.

வீட்டில் சாப்பாடு முடிந்து, வேலைகளை முடித்து, எல்லோருமாய் போர்ட்டிகோவில் அமர்ந்தார்கள்.

“அம்மா! நாளைக்கு மறுபடியும் அங்கே போகலாமா? மனசு என்னமோ, அங்கேயே இருக்கணும், அன்னை மடியிலேயே தவழணும் போல இருக்கு. இப்ப, நான், நானாகவே இல்லேம்மா. காத்துல பறக்குற பஞ்சுபோல, நானே லேசாயிட்டேன். கொஞ்சங்கூட பாரமேயில்லே. ஆனா, மறுபடி, மறுபடி, அங்கேயே போகணும்போலிருக்கிறதை... தவிர்க்கவே முடியலையேம்மா....”

சொன்ன கோகிலாவை இறுகக்கட்டித்தழுவிப்படி உச்சிமுகர்ந்தாள் தீபா. மிதமிஞ்சிய சந்தோஷத்தில் தீபாவின் முகம் பிரகாசமானது, கண்களில் வைரத்துளிகள்.

“நிச்சயமா போகலாம் கோகிலா. உனக்கு அன்னையோட அருள் கிடைச்சிருக்குன்னு நம்பரேன். இந்த சந்தோஷம், நெகிழ்வு, பக்தி, நம்பிக்கை எல்லாமே, இப்ப இருக்கிறதுபோல, எப்பவுமே, ஏன் தினந்தோறும், அன்னையை நினைக்கிறப்பெல்லாம் உனக்குள்ள ஏற்படணும்மா. அப்ப, அன்னை உன்னைவிட்டு விலகவேமாட்டார். கூடவிருந்து உனக்குத் துணையா, சகாயமா வருவார் கோகிலா. நிச்சயமா நாளைக்கும் போகலாம்மா....”

“ஆண்டி! எனக்கும் அப்படித்தான். அங்கேயே தங்கிடணும்போல் இருந்தது. எழுந்துவரவே மனசில்லே. ஆண்டி, என்னையும், ஒரு வயசான மூதாட்டி, வெண்மையான உடையோட வந்து, என்னைக் கைப்பிடிச்சுண்டு கூட்டிண்டுபோனார். நான், சின்னக்குழந்தைபோல, சந்தோஷமா அவங்களோடவே போனேன். ஆகாயமார்க்கத்துல அவரோட போனபோது, மேகங்கள்கூட துளி அழுக்கில்லாம, மூட்டை மூட்டையா, வெள்ளையா.... சோப்பு நுரைபோல.... சொல்லத் தெரியலே ஆண்டி. ஆனா, இன்னும் கண்ணை மூடினா, அந்தக் காட்சிதான் தெரியறது. கண்ணைத் தொறக்கவே பிடிக்கலே. என் கையைப் பிடிச்சவங்க வயசானவங்க. ஆனா, காத்துலயே பறக்கறவங்கபோல, போன வேகம்.... அப்பப்பா... அவங்க டிரஸ்ஸெல்லாம் காத்து வேகத்துல பறக்குது. தலையில் என்னமோ கட்டியிருக்காங்க.... ஸ்கார்ஃப்போல. எல்லாமே வெள்ளை வெளேர்னு.... அன்னப்பட்டிசிபோல.... அவங்க கை என்னைப் பிடிச்சபோது.... என்ன மெத்து மெத்துன்னு இருந்துது. என் உடம்பெல்லாம்.... மின்சாரம் பாஞ்சுதுபோல சிலிர்த்து.... சிலிர்னு.... ஆகி.... ப்பா.... இன்னும்கூட என் கையில் அந்த சில்லுங்கற உணர்ச்சியிருக்கு ஆண்டி. நான், வணங்கி எழுந்து பார்த்தபோதுதான், என்னைக் கைப்பிடிச்ச, மேகங்களுக்கு நடுவுல கூட்டிப்போனது அன்னைதான்னு தோணறது. அன்னைதானே ஆண்டி?”

“நிஜம்மா.... அன்னையேதான் ஆனந்த். நீங்க ரெண்டுபேரும் சொல்லச் சொல்ல, உங்களையே நிக்கவச்சு, கைப்பிடிச்சு, கண்ணுல ஒத்திக்கணும்போல இருக்குப்பா. உங்க மனசுல என்ன கஷ்டம்

இருந்தாலும், இனிமே அது உங்களைவிட்டு விலகும்னு அன்னையே சொல்றார்கு தோணுதுப்பா....”

அடுத்த இதழில் முடியும்....

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அற்புதம் நிகழவேண்டுமானால் அச்சக்தி அதற்குரிய பொருளை (substance) உற்பத்திசெய்யக்கூடிய நிலையில் இருக்கவேண்டும்.

அற்புதத்திற்கு ஆழம் தேவை.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

உள்ளே எந்நேரமும் அற்புதமான உணர்விருந்தால் அன்னை ஜீவியம் உருவாகிறதுஎனப் பொருள்.

உருவாகும் அன்னை ஜீவியம் அற்புதமான உள்நுணர்வாகும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

ஆழ்ந்த உணர்வையும், எண்ணங்களையும் அன்னைக்கு நன்றி சொல்லும்முன் கருதவேண்டும். இல்லாவிட்டால், நன்றி மேல்மட்டத்திலிருந்து எழும்.

ஆழ்ந்த நன்றி எழ ஆழ்ந்த உணர்வும், நன்றியும் எழும்.

SPIRITUAL VALUE OF WORK

It is a job for the mother to compel her child to sit down and do its homework. It is equivalent to punishment. There are schools which give no homework. They help children to learn reading at the age of 4 or even 3. Such a child, as soon as she wakes up, takes a book and starts reading. **All day long that child is found reading.** The job of the parent is to continue to supply books. This is not only true in learning. If you teach workers the right skill of doing their work, they won't go home until their work is perfectly done.

In a school where rote memory was insisted upon, writing composition was a punishment. In a year the students used to write twelve compositions of half a page each. Then they were taught to write English. The whole atmosphere changed. Every boy was anxious to write. That year they all wrote 45 compositions of 1½ pages each. About ten students started summarising retold stories. Most of them did so for ten or fifteen books. Two boys each wrote 600 pages summarising 52 retold stories.

Work has a spirit in it. To evoke that will give great results. The British Cabinet, in the First World War, was afraid of not getting enough soldiers and pleaded for conscription. A few members differed and relied on the patriotism of the population. It turned out that before conscription had been laid down as law, a greater number of youth than were required had enlisted in the army.

Management believes in authority. **Exercise of authority does work.** There is an alternative method, which is better. Release the enthusiasm of the worker. Then authority will be superfluous. Train the enthusiasm into a skill. In that case, no supervision will be necessary at all. Each will be conscious of his own skill. In such an atmosphere it is not easy to make the worker leave the factory at the closing hour. During the Second World War it happened in England. Workers came to the shift half an hour early and refused to quit when the shift was over. *It is the authority of work which is far better than the authority of*

the management. There is something even greater than the work. It is the Spirit of the work.

— Courtesy: New Indian Express

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

சைத்திய அன்பு தன்னிறைவுள்ளது. தான் வாழ அல்லது (வெளிப்பட) வளம்பெற அடுத்தவர் அதற்குத் தேவையில்லை. நிபந்தனையின்றிச் செயல்படுவது அது. குறிப்பிட்ட உறவை நாடாது, நம்பியிருக்காது.

சைத்திய அன்பு தன்னிறைவுள்ளது.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

தன் குறையைக் காண முன்வந்தால், முன்னேற்றத்திற்கு வழியுண்டு. இன்றைய உன் நிலை முழுவதும் சரியானது என்ற மனநிலை இருப்பதை உறுதிப்படுத்தும். இருப்பது போதாது என்றால், அடுத்த நிலைக்குப்போகலாம். உன்னிடமுள்ள எந்த உயர்குணத்திலுள்ள சிறு குறையும் உன்னை உறுத்தினால், அதிகபட்ச முன்னேற்றத்தை அடையலாம்.

குறையற்ற மனநிலையை அடைவதே முன்னேற்றம்.

Printed by Mrs. Anuradha Sriram, Integra, No.51, II Cross, Jawahar Nagar, Nellithope Post, Pondicherry-5 and Published by Mr. P.V. Balakrishnan, 12, First Cross, Venkata Nagar, Pondicherry-11 on behalf of The Mother's Service Society, Pondicherry-11.
Editor: Karmayogi

பக்தியும், கட்டுப்பாடும்

அன்னை சாதகர்களை 4 அம்சங்களை விலக்கச்சொன்னார்: புகை, அரசியல், மது, காமம். பக்தர்கள் திருமணமாகப் பிரார்த்திக்கின்றனர்; திருமணமாகிறது; அது அருள். குழந்தைப்பேறு கேட்கின்றனர்; கிடைக்கிறது; அதுவும் அருள். புகை, மது, அரசியலை விலக்குவது புரிகிறது. தாம்பத்ய வாழ்வை எப்படிப் புரிந்துகொள்வது?

அன்பராக இருந்தால் பிரம்மச்சாரியாக இருப்பது அவசியமா?

என்பது கேள்வி.

குடும்பஸ்தனுக்கும் அன்னை உண்டு என்பதால் யோகம் செய்யும் சாதகர்கட்குள்ள கடுமையான பிரம்மச்சர்யத்தை வற்புறுத்துவது நடைமுறைக்கு ஒத்துவராது. இதற்குரிய பதிலைத் தெளிவாகக் கூறமுடியுமா? யோகத்தை மேற்கொள்பவர்க்குத் திருமணம் இல்லை. அது தெளிவு. குடும்பஸ்தனுடைய நிலையென்ன? காமம் என்பது காம, குரோத, லோப, மோகத்தில் ஒன்று.

- ☆ குரோதம், லோபம், மோகத்தை விலக்குதில் ஐயமில்லை. அவற்றை விலக்கினால், காமவுணர்வின் தீவிரம் கட்டுப்பாட்டிற்குள் அமையும்.
- ☆ அனுபவத்தில் எது எல்லைக்குள் உள்ளது, எது எல்லையைக் கடந்து என்பதை அன்பர்கள் முடிவுசெய்துகொள்வது சாத்தியம்.
- ☆ சமர்ப்பணம் செய்தபின் வாழ்வில் எல்லாக் காரியங்களும் அதன் அளவைக் காட்டிவிடும். காமவுணர்வும் அதற்குட்பட்டதே.

(பின்பக்க அட்டையில் தொடரும்....)

பக்தியும், கட்டுப்பாடும்

(முன்பக்க அட்டையின் தொடர்ச்சி....)

- ☆ அழுக்கான வீடு, அலங்கோலமான அறை, சத்தமாகப் பேசும் பழக்கம், ஒட்டடை நிறைந்த வீடு, 10 நாட்களின் அழுக்குத் துணிக்குவியல், நேற்றைய விளக்காத சமையல்பாத்திரம், தூசி ஆகியவை உள்ள இடங்கள் தீவிரகாம இச்சையைத் தூண்டும்.
- ☆ சுத்தமான வீடு, ஒழுங்காக அடுக்கிவைக்கப்பட்ட அறை, மென்மையாகப் பேசும் பழக்கம், அன்றாடம் அழுக்கைத் துவைக்கும் பழக்கம், உடனுக்குடன் பாத்திரங்களை விளக்குவது, தூசியே இல்லாத சத்தம், உடல்உணர்வுக்கு அமைதிதரும்.
- ☆ ஒட்டுக்கேட்பது, போட்டிப்போடுவது, சவால்விடுவது, பிடியை விடமாட்டேன் என்பது, சிறியநோக்கம், அல்பமான பழக்கம், கடுங்குரல், அதிகாரம்செய்யும் ஆசை, எவரும் முன்னுக்குவரச் சம்மதிக்காத பொறாமை, குறிகேட்பது, ஜாதகம்பார்ப்பது, மட்டமான கதைகளை இரசித்துப் படிப்பது ஆகியவை நாம் குறைத்து, விலக்க முயல்வதை வளர்க்கும்.

முடிவான சுருக்கம்:

- ☆ திருமணமும், பிள்ளைப்பேறும் அன்னைபக்திக்கு விலக்கில்லை.
- ☆ தரம்மையும், நேர்மையும், நிதானத்துடனிருந்தால் வாழ்வினுடைய வளத்தின் போக்கு நம் கட்டுப்பாட்டின் எல்லையைக் காட்டும்.

